

Základy imunohematologie

Imunohematologie

- Imunologie aplikovaná na krevní buňky (erytrocyty, granulocyty, lymfocyty, trombocyty)
- Nauka o antigenech, protilátkách, imunitních reakcích
- Multioborová věda, klinicky využívná při přípravě a podání transfuze a u některých jiných stavů
- Řeší specifickou imunologickou problematiku /patologie hemolytického onemocnění novorozence a autoimunitní hemolytické anemie
- Uplatnění v transplantologii (hematopoetické bb., solidní orgány)

Imunita

- Obecná definice: odolnost proti nemocem/antigenům
- Zajišťuje ji systém buněk, tkání a molekul, tzv. imunitní systém
- Jeho funkce: prevence a eradikace infekcí, rozpoznání a odpověď na cizí tkáně a nové antigeny, obrana proti tumorům
- Dva typy: imunita přirozená (iniciální protekce proti infekcím) a imunita získaná (pomalejší, ale více efektivní specifická obrana proti infekci)

Přirozená/nespecifická/naivní

- Stále přítomná u hostitele, brání vstupu antigenů do organizmu a rychle je eliminuje
 - Neporušená bariéra **epitelu**, jeho enzymy a nepatogenní flora
 - **Humorální složky** (plazmatické = komplement, cytokiny, interferony)
 - **Buněčné složky** (fagocyty, NK lymfocyty)
 - Efektem je uniformní typ reakce
 - Tyto mechanizmy **reagují s některými mikroby, ale ne s neinfekčními antigeny**

Získaná/specifická/adaptive

- Stimulují ji antigeny, které byly invazivní a již vstoupily do tkání
 - Buňky-**lymfocyty** exprimují **specifické receptory**, které rozpoznávají cizorodé substance
 - Má dvě specializované funkce
 - **Humorální složku:** protilátky tvořené B lymfocyty eliminují mikroby z *extracelulárních* tekutin
 - **Buněčnou (celulární) složku:** T lymfocyty CD4+ a CD8+ eliminují mikroby z *buněk*
 - Lymfocyty působí spolu s nespecifickými mechanizmy (protilátky se navážou na mikroby, to vede k jejich snadnější fagocytóze)

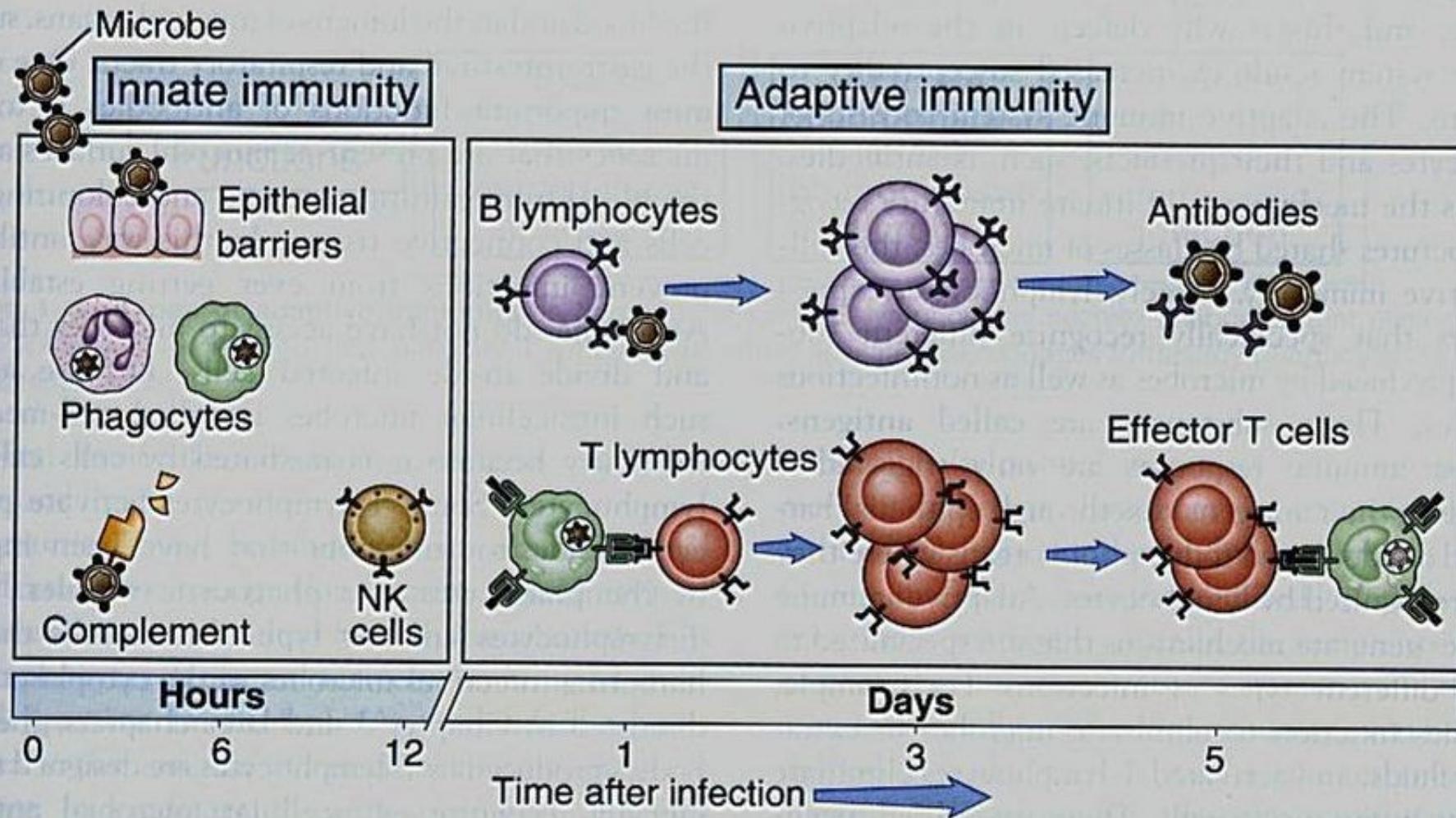
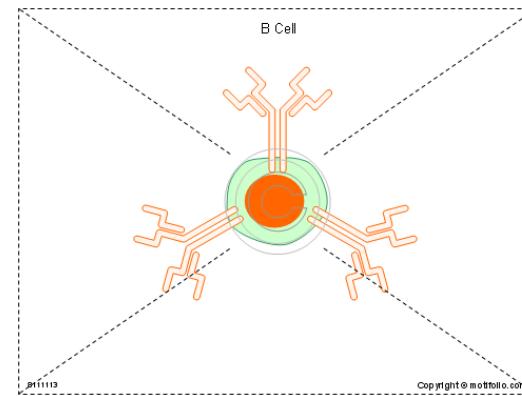
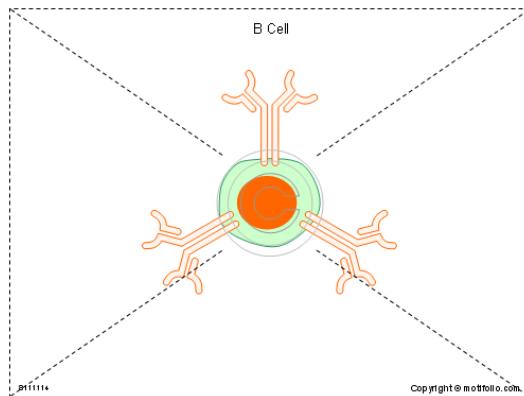

Figure 1–3 The principal mechanisms of innate and adaptive immunity. The mechanisms of innate immunity provide initial defense against infections. Some of the mechanisms prevent infections (e.g., epithelial barriers) and others eliminate microbes (e.g., phagocytes, NK cells, and the complement system). Adaptive immune responses develop later and are mediated by lymphocytes and their products. Antibodies block infections and eliminate microbes, and T lymphocytes eradicate intracellular microbes. The kinetics of the innate and adaptive immune responses are approximations and may vary between infections.

Specifická imunita

- Startuje rozpoznáním antigenu v lymfatických orgánech
- **Proliferace a klonální expanze** (rychlá proliferace buněk se stejnou antigenní specifitou) **B lymfocytů** zajistí rychlou protilátkovou odpověď
- Imunitní systém rozliší nejméně bilion různých Ag
- Klony lymfocytů se **liší jiným receptorem pro Ag**

- Imunitní odpověď primární (naivní lymfocyty) x sekundární (paměťové lymfocyty)

adaptive immunity keeps up with rapidly proliferating microbes. Immune responses are specialized, and different responses are designed to best defend against

Immune Responses

Immune responses consist of sequential phases: antigen recognition, activation of lymphocytes,

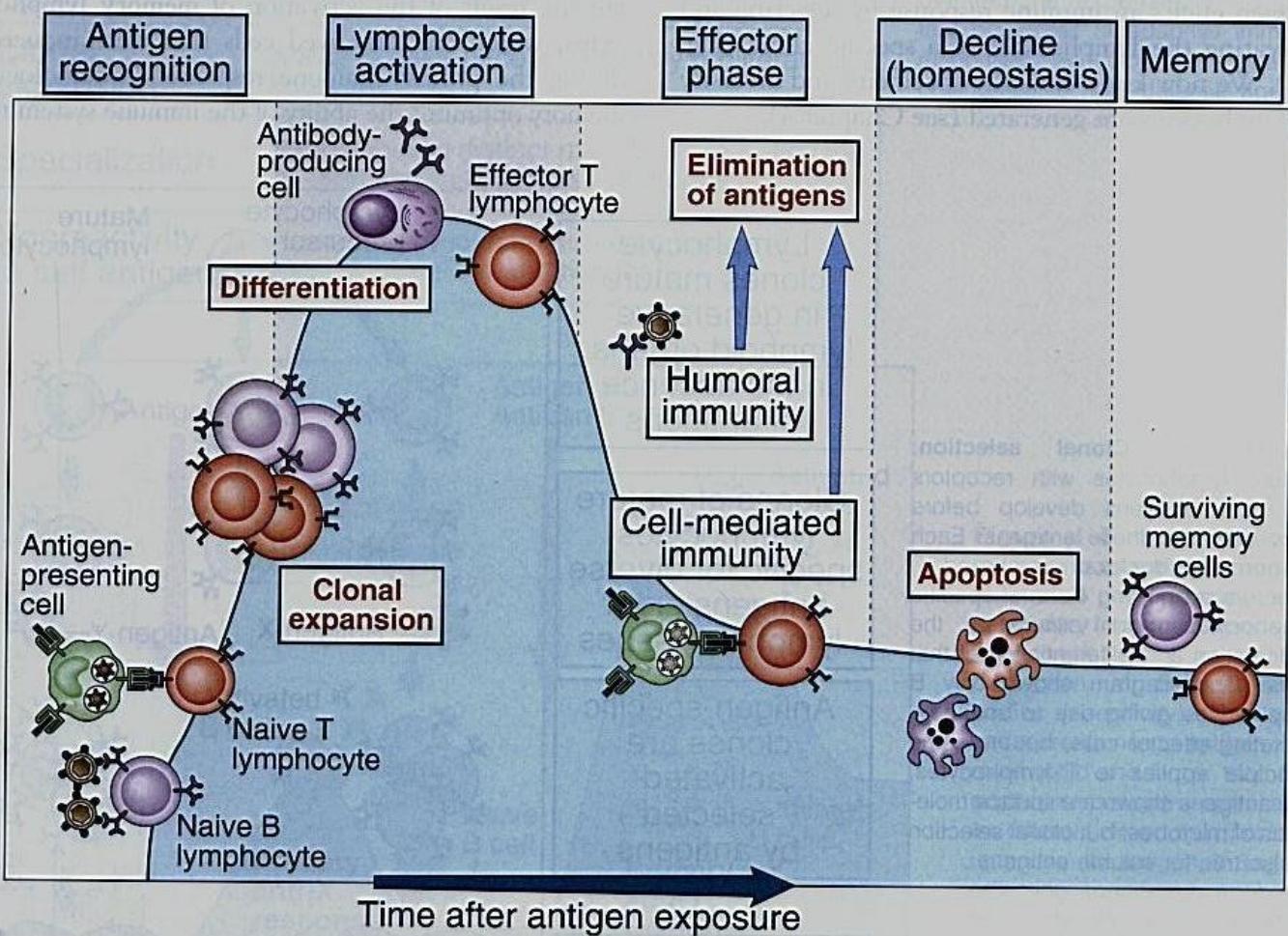

Figure 1–8 Phases of adaptive immune responses. Adaptive immune responses consist of sequential phases: recognition of antigen by specific lymphocytes, activation of lymphocytes (consisting of their proliferation and differentiation into effector cells), and the effector phase (elimination of antigen). The response declines as antigen is eliminated and most of the antigen-stimulated lymphocytes die by apoptosis. The antigen-specific cells that survive are responsible for memory. The duration of each phase may vary in different immune responses. The y-axis represents an arbitrary measure of the magnitude of the response. These principles apply to humoral immunity (mediated by B lymphocytes) and cell-mediated immunity (mediated by T lymphocytes).

by micro
microbe
cytes in
for mic

activation
signal 1
nents of
immune
illustration
conventi
to stimula
B lympho

Specialization	Responses to different microbes are specialized for defense against these microbes
Nonreactivity to self antigens	Prevents injurious immune responses against host cells and tissues

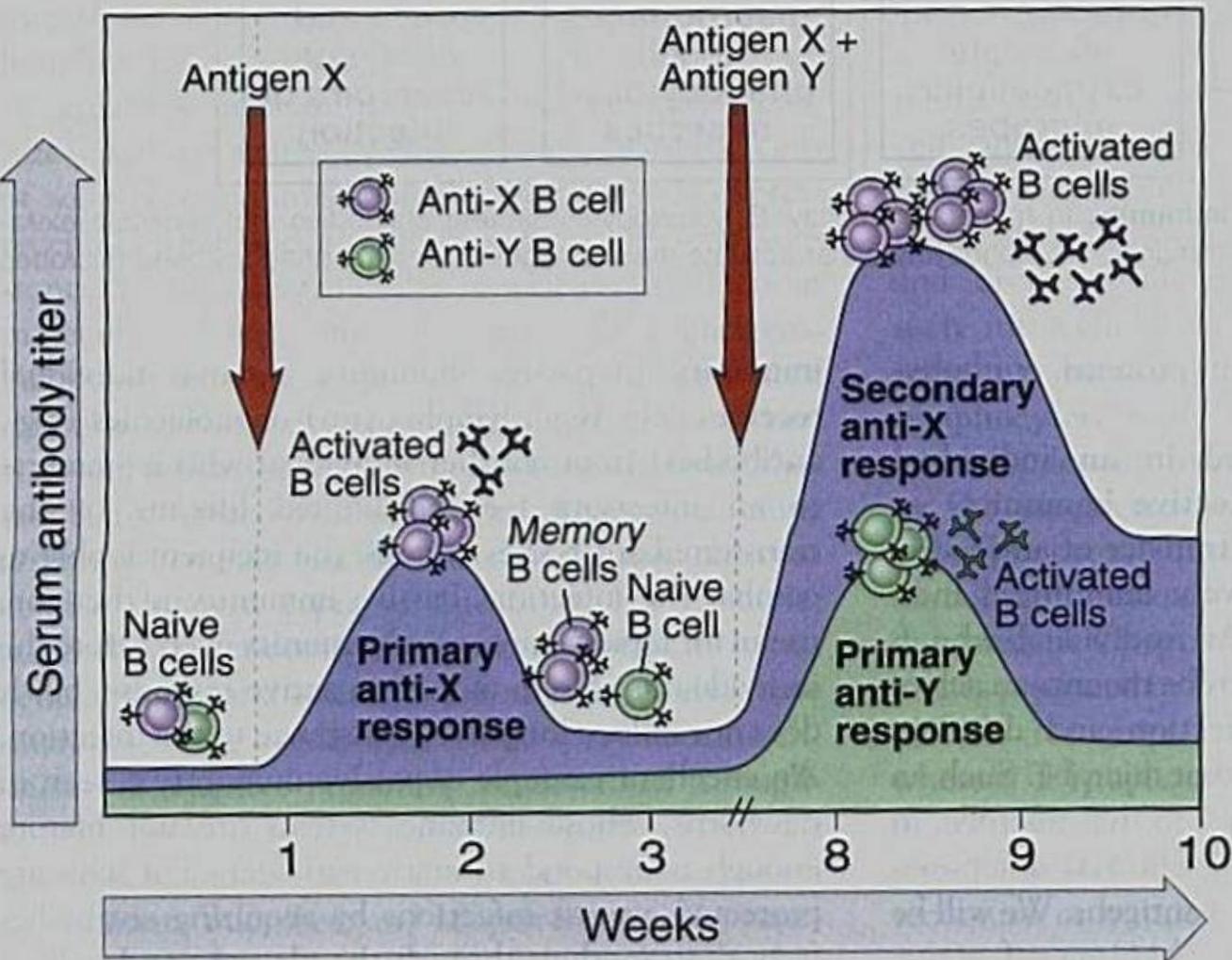

Figure 1–6 Specific memory in adaptive immunity is illustrated by primary and secondary immune responses to different antigens. Antigens X and Y are presented sequentially. The production of different antibodies (specificity) is shown by the secondary response to antigen X being more rapid and larger than the primary response (memory). The primary response to antigen Y is different from the primary response to antigen X, reflecting specificity. Antibody levels decline with each immunization.

Buňky v imunitní reakci

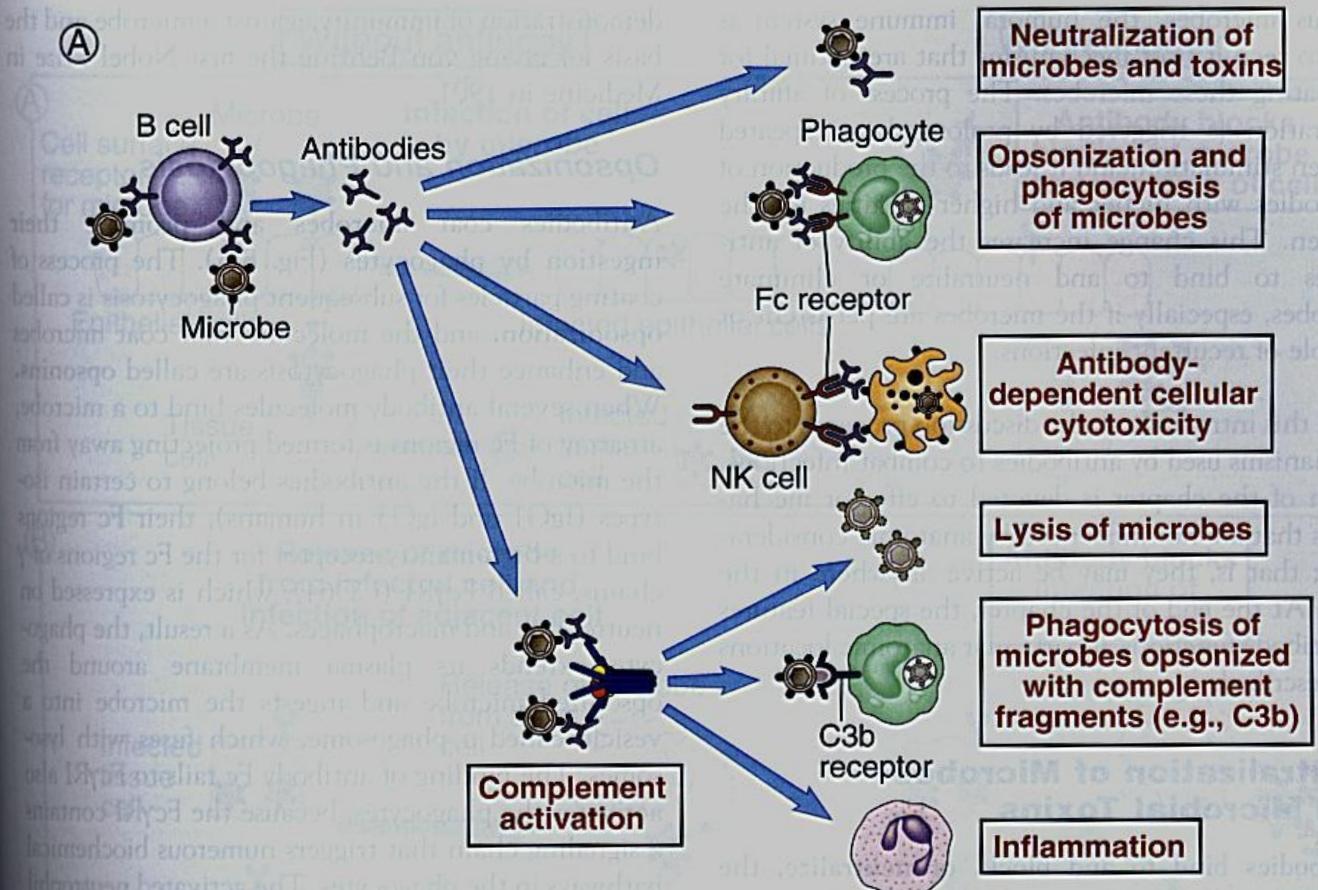
Lymfocyty

- *Exprimují specifické receptory pro antigeny (BCR, TCR)*
- *Jsou to povrchové membránové proteiny (CD znaky)*
 - U B ly jsou to membránové Ig = protilátky. Reagují se solubilními Ag a s různými povrchovými Ag, na které se navazují
 - U T ly jsou receptory pro proteinové Ag: T_{helper} CD4+, $T_{cytolytic}$ CD8+, $T_{reg/suppressor}$
- *Paměťové lymfocyty* přežívají v klidu, po dalším kontaktu s původním antigenem navodí sekundární odpověď

Imunohematologie = protilátkový typ specifické imunitní odpovědi

Protilátky /imunoglobuliny

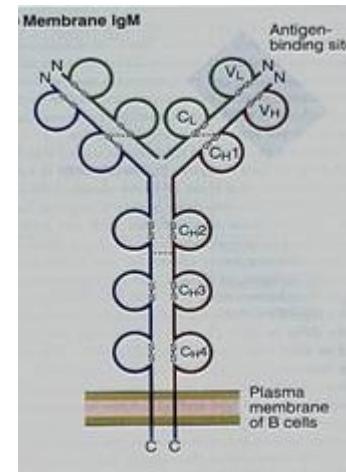
- produkty B lymfocytů
- přítomné na membráně lymfocytů jako antigenní receptory BCR nebo rozpuštěné jako proteiny v krvi a v mukozních tekutinách
- neutralizují a eliminují antigeny z krve a z lumen mukozních orgánů
- nepůsobí uvnitř buněk
- rozeznávají jen určité typy mikrobiálních molekul (proteiny, sacharidy, lipidy) x T lymfo (proteiny)

Antibody isotype	Isotype specific effector functions
IgG	Neutralization of microbes and toxins Opsonization of antigens for phagocytosis by macrophages and neutrophils Activation of the classical pathway of complement Antibody-dependent cellular cytotoxicity mediated by NK cells Neonatal immunity: transfer of maternal antibody across placenta and gut Feedback inhibition of B cell activation

Protilátky / imunoglobuliny

- 2 funkce: rozpoznání Ag + sekrece Ab
 - B receptor imunoglobulinu rozeznává tvar antigenu nebo jednoduché chemické skupiny antigenu
 - B receptor tvoří domény (3-dimenzní tvar), kterými se klony lymfocytů liší
-
- Dva typy řetězců: typ L (lehké) a typ H (těžké)
 - Lehké řetězce: kappa, lambda
 - Těžké řetězce: mí,delta, gamma, alfa, epsilon

Immunoglobulins (i.e., antibodies)

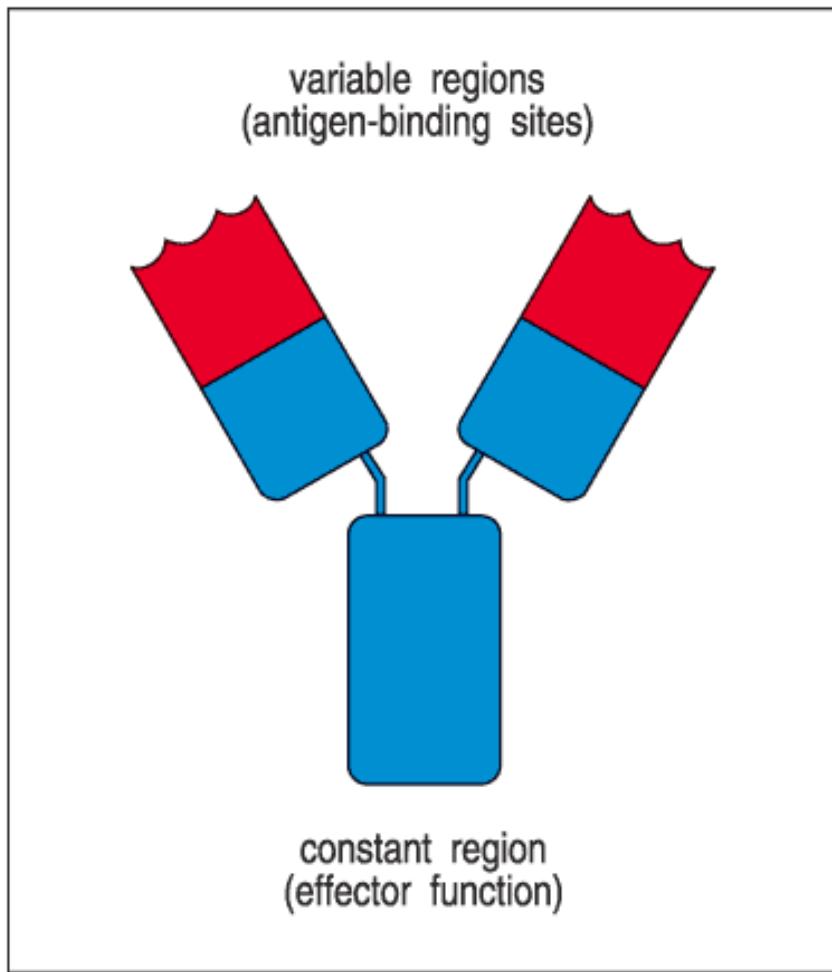

Fig 1.16 © 2001 Garland Science

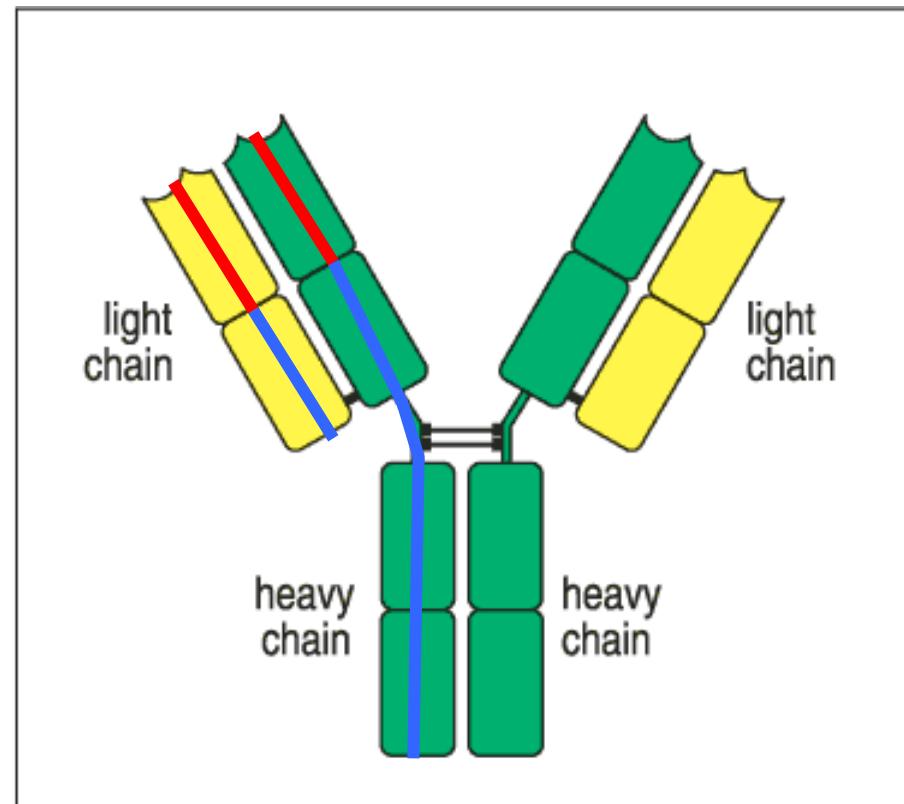
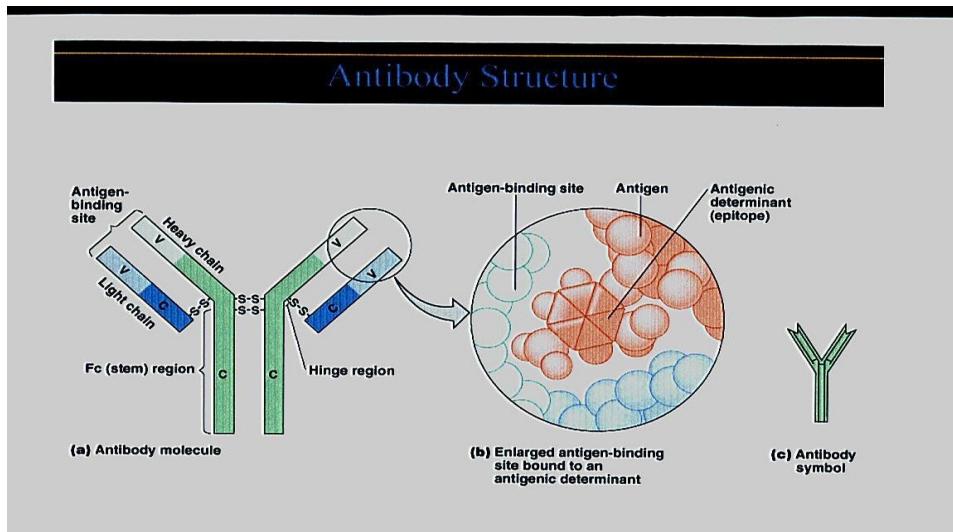

Fig 1.17 © 2001 Garland Science

Struktura protilátky

- 4 polypeptidové řetězce protilátky H2L2
- Každý obsahuje dva identické H a identické L řetězce
- Tvoří tvar písmene Y, vzájemně spojené L a H řetězce
- Dva fragmenty Fab + jeden fragment Fc, mezi nimi flexibilní pantová oblast
- Variabilní část obsahuje oblast (paratop) pro vazbu antigenu

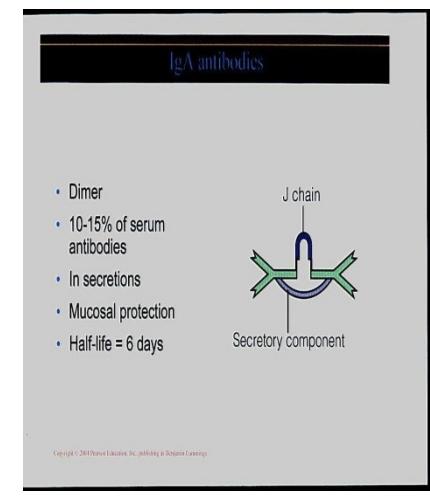
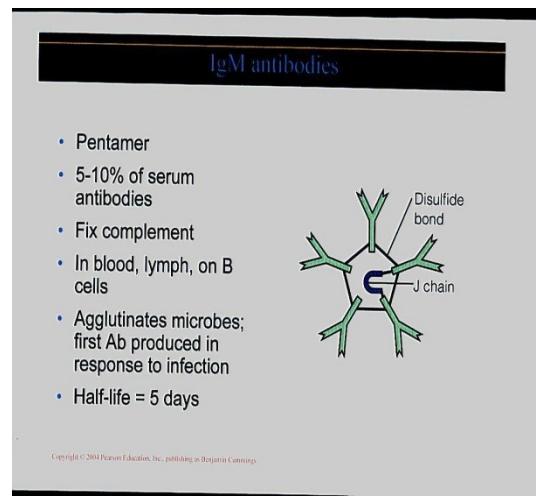
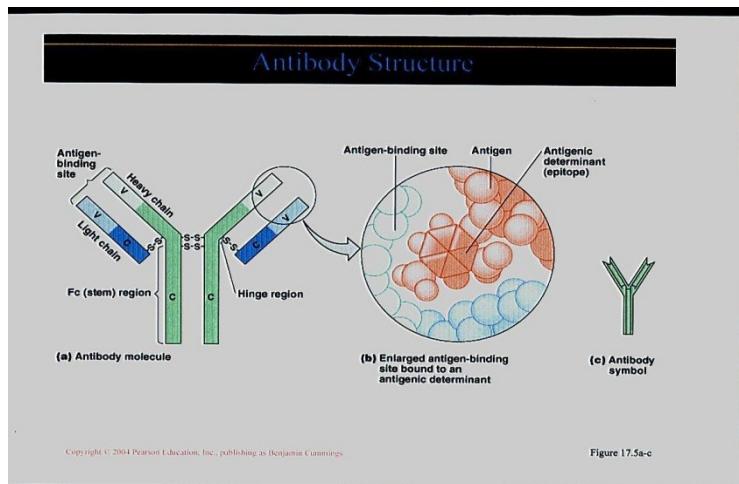

Struktura protilátky

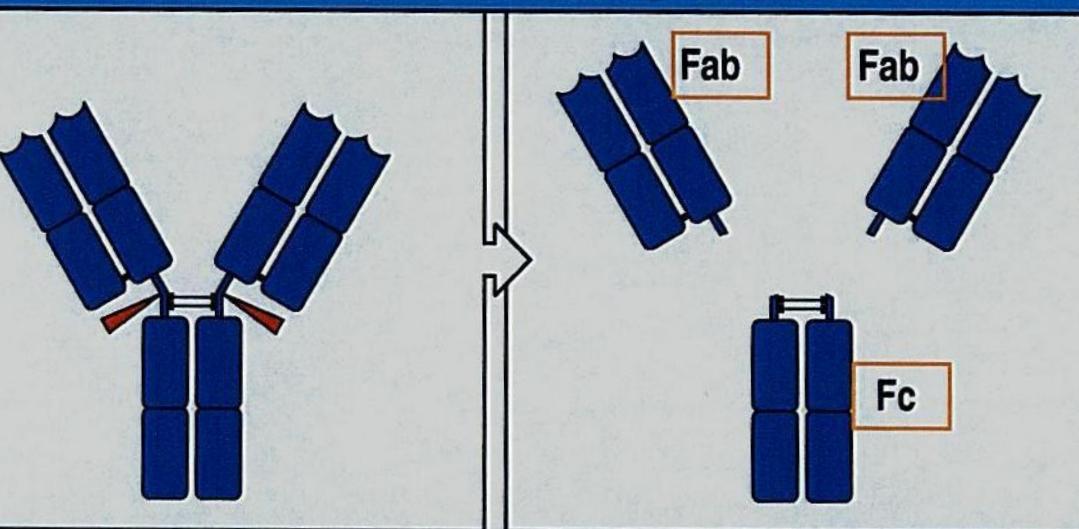
Monomery IgG,IgD,IgE = dvě vazebná místa pro Ag

Dimer IgA = čtyři vazebná místa pro Ag

Pentamer IgM (hexamer) = deset (dvanáct) míst pro Ag

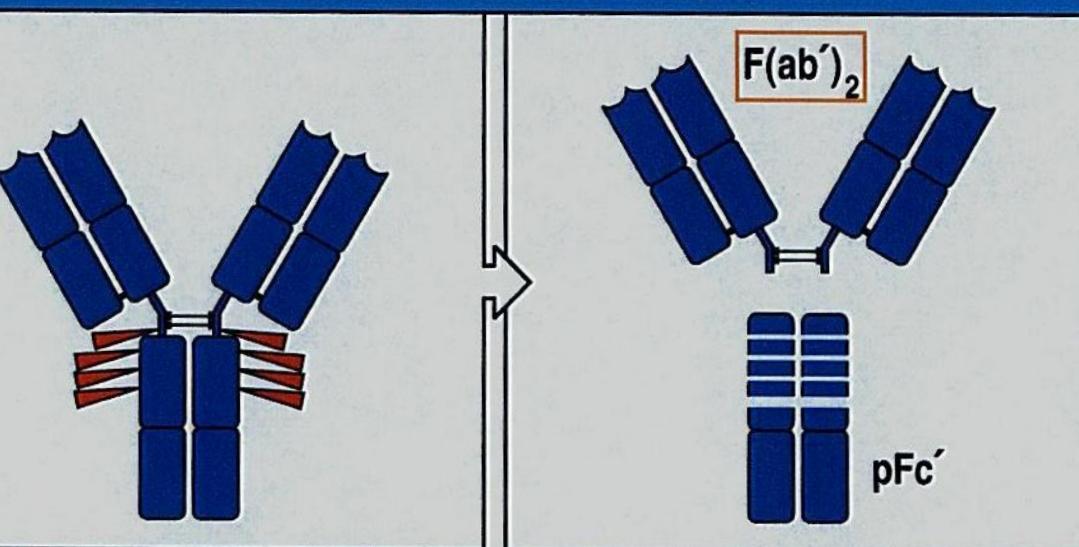
Proteolytic cleavage by papain

Fragment antigen binding = Fab

Fragment crystallizable = Fc

Proteolytic cleavage by pepsin

The ag binding specificity of the Fab and F(ab')₂ is exactly like that of the whole molecule.

However, other properties of the Ig molecule are lost.
For example?

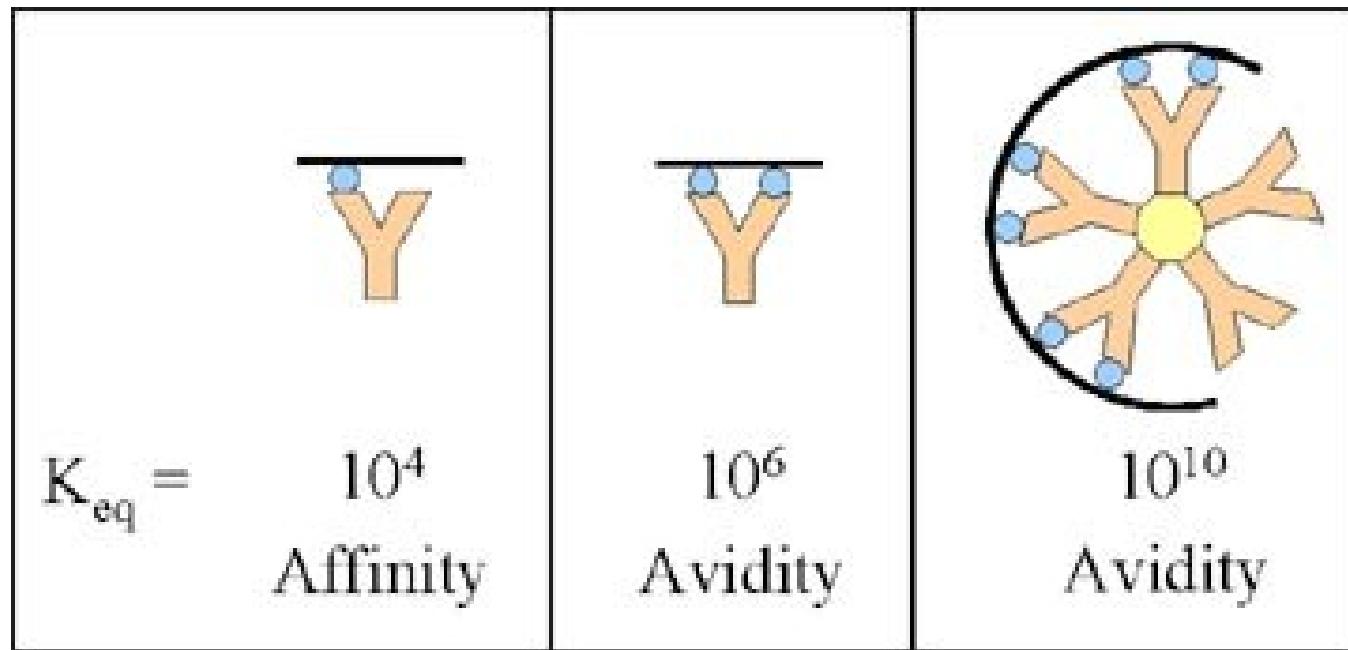
Prime (' because
F(ab')₂ is more
than just 2 Fab

Afinita: Síla reakce mezi 1 antigenní determinantou a 1 vazebným místem Ab

Avidita: síla vazby mezi multivalentními Abs a Ag s různými antigenními determinantami

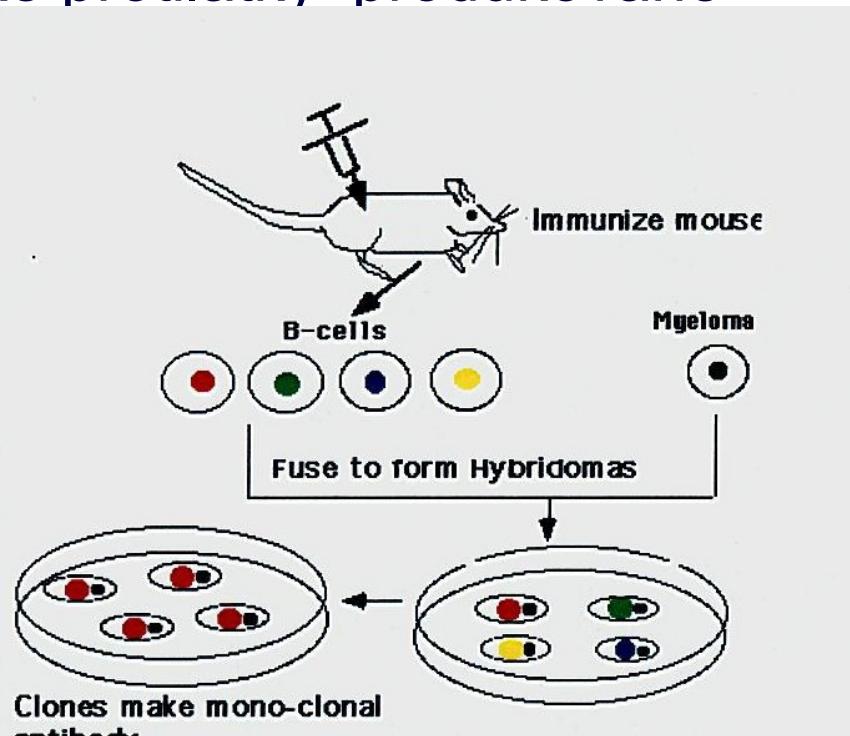
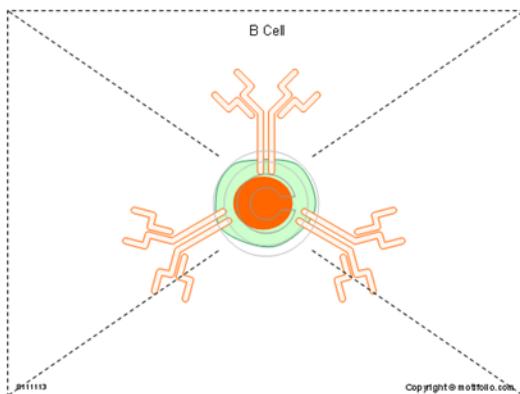
Specifita: schopnost Ab reagovat s jen 1 antigenní determinantou

Cross-reakce: schopnost protilátky reagovat s více antigenními determinantami

Typy protilátek dle způsobu výroby

- Polyklonální Abs (lidské): pocházejí z různých buněčných linií lymfocytů, rozeznávají různé typy stejně specifických epitopů
- Monoklonální Abs: identické protilátky produkované jedním klonem lymfocytu, rozeznávají jeden určitý epitop

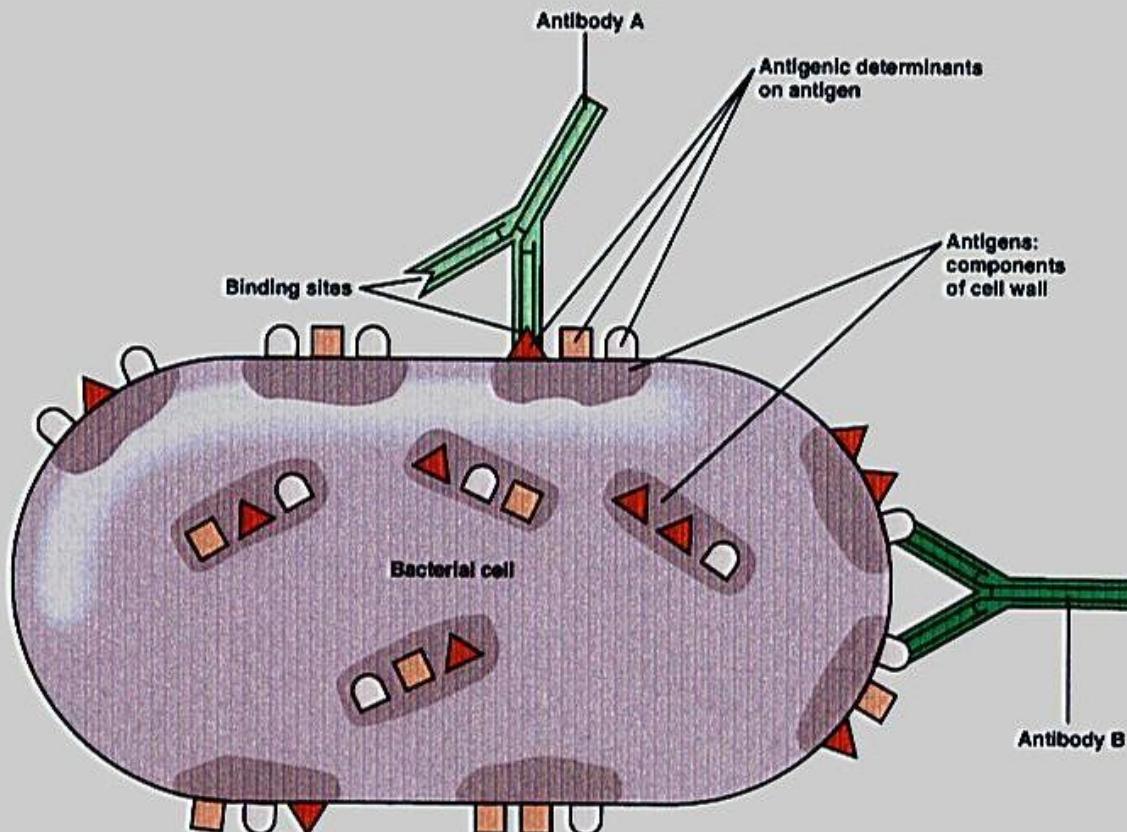

Antigeny

- Cizí substance navozující imunitní odpověď
- Cizí oblasti = **antigenní determinanty (epitopy)**
- Jeden antigen může mít různé epitopy
- Ne všechny oblasti antiguenu jsou cizorodé = **imunodominantní**
- Antigeny v imunohematologii
 - HLA (histokompatibilní,transplantační) antigeny
 - Krevní skupiny erytrocytů

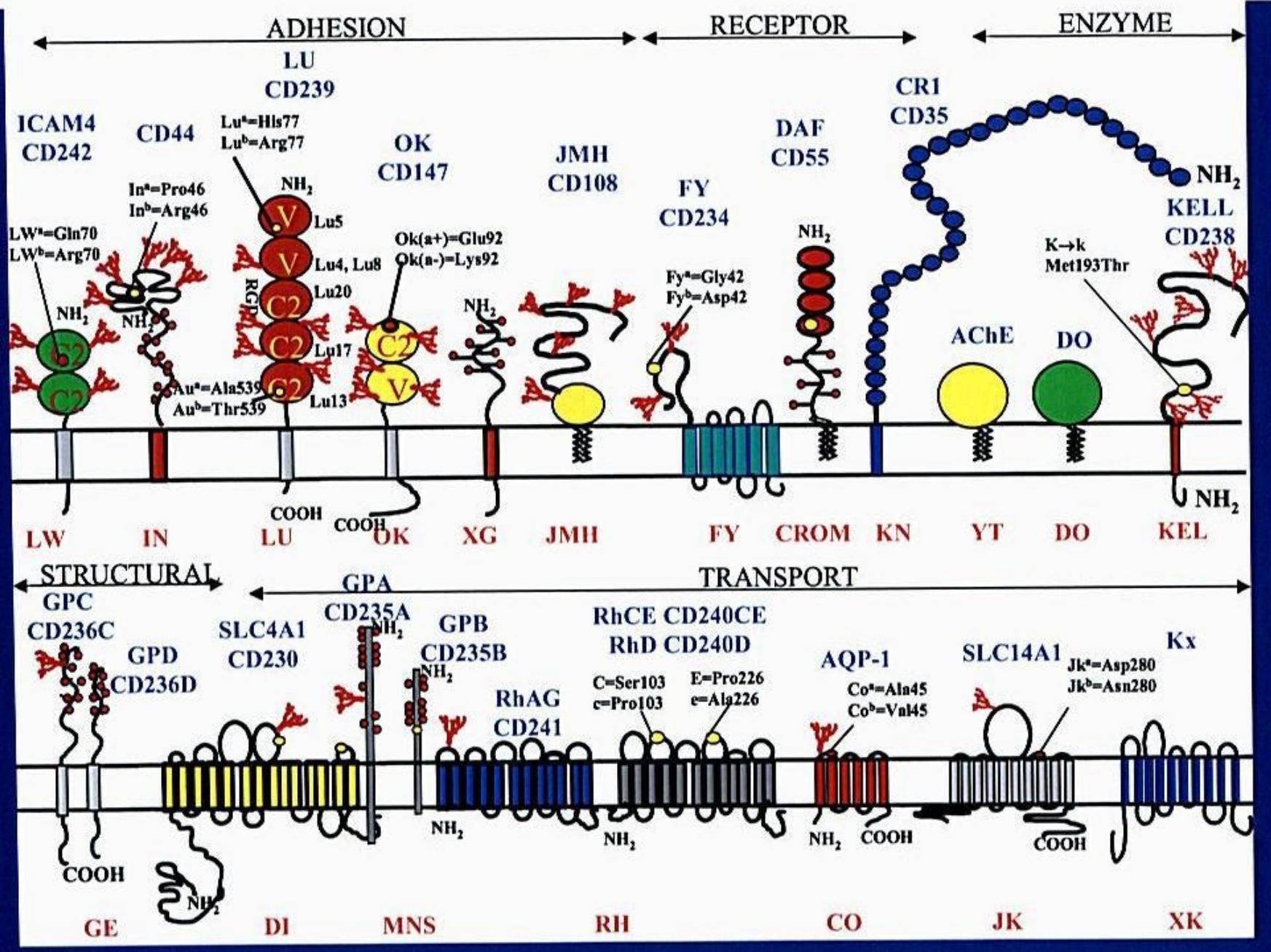
Antigenic Determinants

- Antibodies recognize and react with antigenic determinants or epitopes.

Krevní skupiny

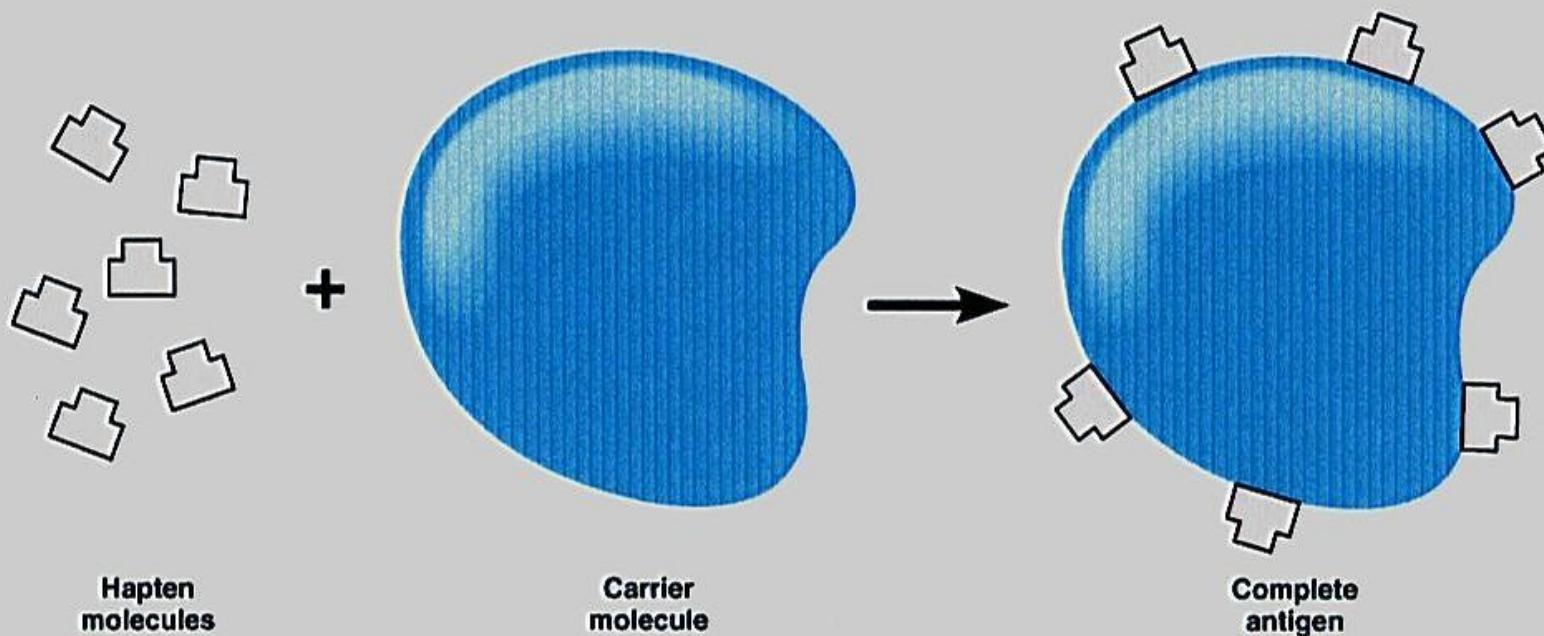
- Antigeny erytrocytů = **krevní skupiny**
 - zajišťují transport vody, urey, iontů
 - jsou receptory pro mikroorganizmy
 - mají adhesivní funkce
 - jsou enzymaticky aktivní
 - udržují morfologické a strukturální vlastnosti erys
- Antigenicita dle
 - Typu a hustoty antigenu na erys
 - Rozpustnosti antigenu v plazmě

Krevní skupiny

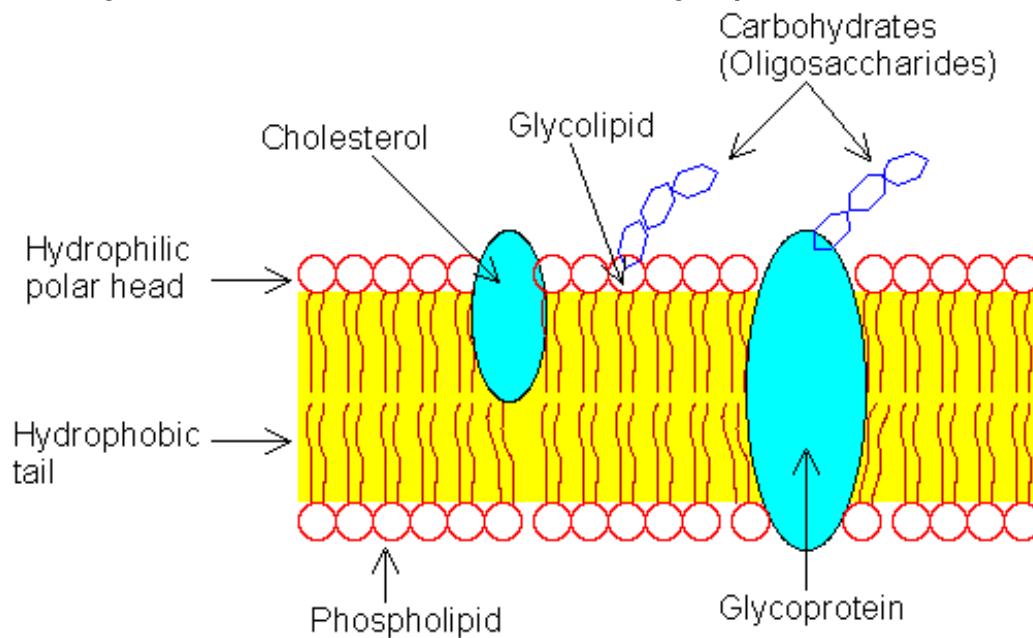
- Obvykle velké molekuly, složené sloučeniny (proteiny, polysacharidy, lipidy, NK)
- Větší molekuly a komplexy molekul = lepší imunogeny
- Imunogenicita závisí na stupni cizorodosti, strukturální stabilitě molekuly, dostatečném počtu Ag determinant, době expozice Ag, způsobu podání
- Autoantigeny vznikají při selhání autotolerance
- Hapten = malá molekula neimunogenní, spojuje se s větším nosičem

Haptens

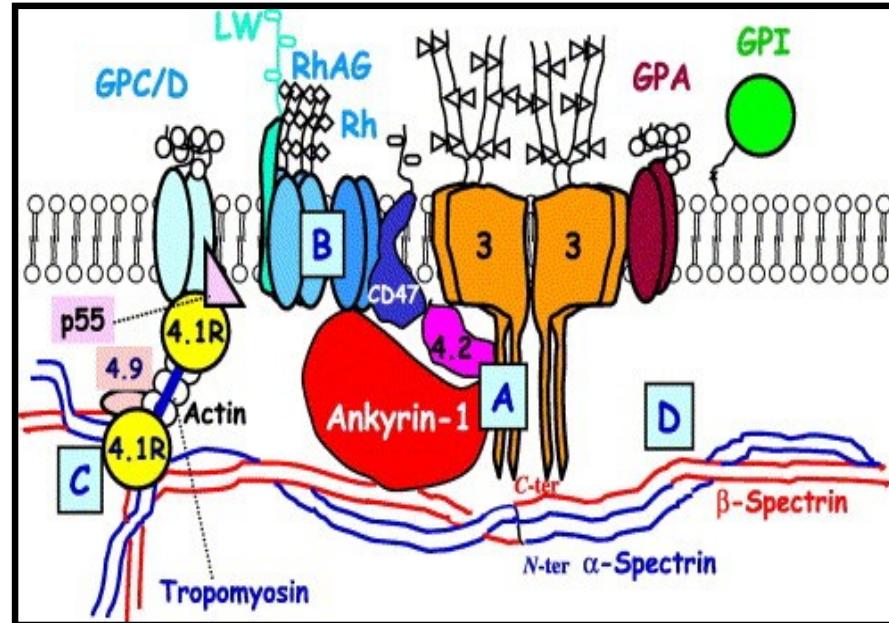
Membrána erytrocytů

- Vně dvojvrstva fosfolipidů (zeta potenciál + bikonkávní tvar) – na ní antigenní struktury/krevní skupiny
- Střed membránové proteiny (vertikální síly)
- Uvnitř cytoskeletální proteiny (horizontální síly)

Red Cell Membrane Structure

- Lipid Bilayer: polar heads (circles) outward, apolar fatty acid chains face inward
- **Band 3 complex (A):** tetramer transmembrane protein with a tail monomer for cytoplasmic domain
- Ankyrin-1 binds spectrin β -chain & protein 4.2
- **Glycophorin A receptor – erythroid specific marker**
- **The Rh complex (B):** Rh protein (Rh), Rh-associated glycoprotein (RhAG), CD47, and the Landsteiner-Wiener glycoprotein (LW)
- CD47 interacts with protein 4.2 and Rh protein to contact ankyrin-1
- Junctional Complex (C): protein 4.1R, spectrin, actin, dematin (4.9), tropomyosin, and β -adducin (not shown).
- Spectrin (D): $\alpha 2\beta 2$ tetramer which forms a dense network lining the inner surface of the lipid bilayer. The α - and β -chains are anti-parallel; dimers associate side-by-side & head-to-head \rightarrow N-terminal of α -chains to C-terminal of β -chains

Komplementový systém

- Komplex proteinů v plazmě a proteiny vázané na povrchu různých buněk
- Převážně proteolytické enzymy
 - enzymatická kaskáda při aktivaci
 - aktivované proteiny štěpí další složky komplementu
 - vzniká velký počet efektorových molekul
- Funkce v obranyschopnosti

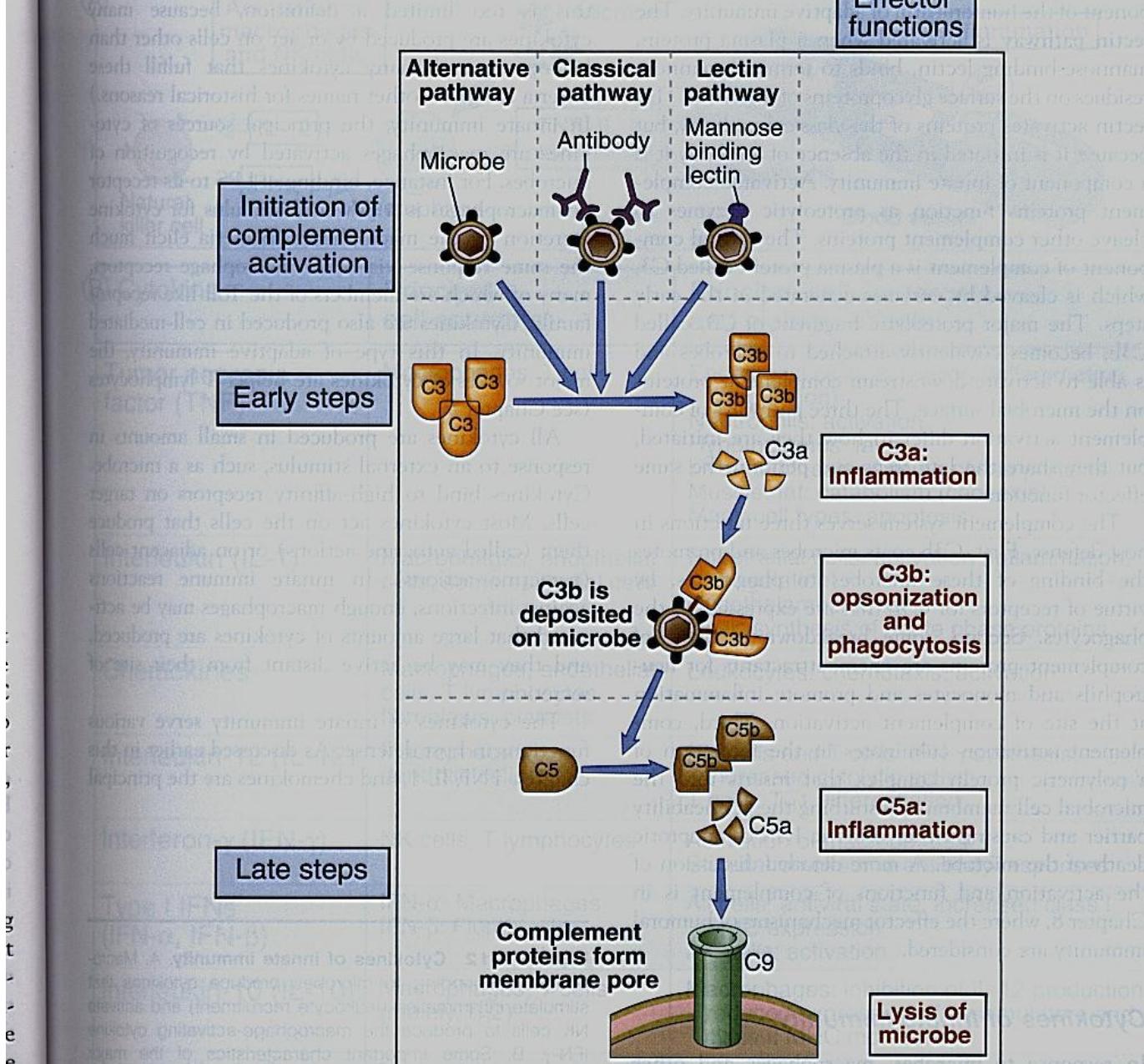
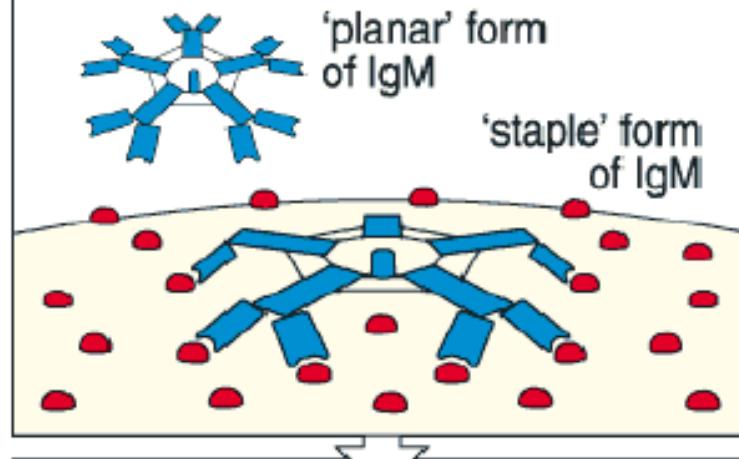

Figure 2-11 Pathways of complement activation. The activation of the complement system may be initiated by three distinct pathways, all of which lead to the production of C3b (the early steps). C3b initiates the late steps of complement activation, culminating in the production of numerous peptides and polymerized C9 (which forms the “membrane attack complex,” so called because it creates holes in plasma membranes). The principal functions of proteins produced at different steps are shown. The activation, functions, and regulation of the complement system are discussed in much more detail

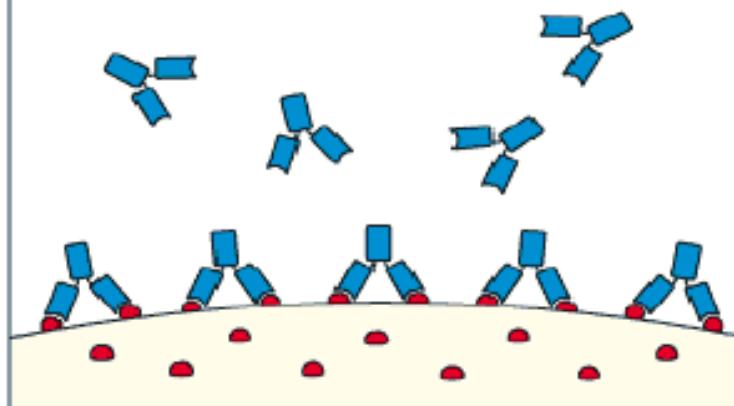
Aktivace komplementu

- Mikrobiální nebo protilátkami navázanými na antigenech
- 3 aktivační cesty: **klasická/protilátková**
lektinová
alternativní
- Odlišné spouštěcí mechanizmy aktivace
- V imunohematologii aktivace protilátkami: **1 molekula IgM** stačí pro vazbu C1q, ale pro stejnou vazbu musí být **2 molekuly IgG**

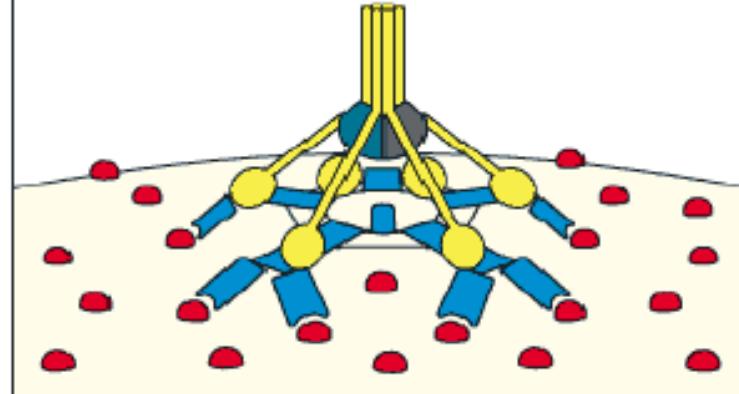
Pentameric IgM molecules bind to antigens on the bacterial surface and adopt 'staple' form

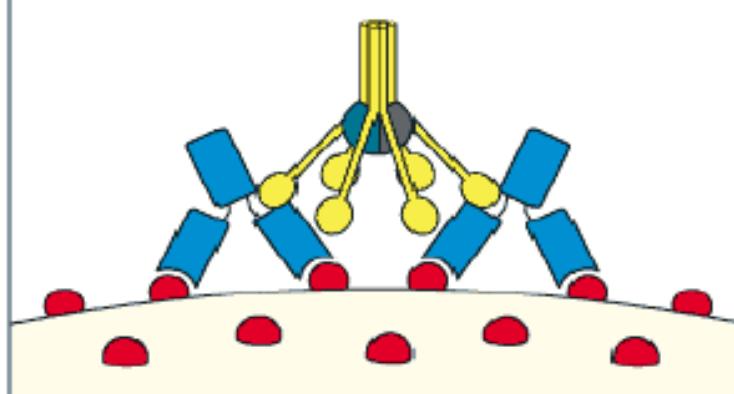
IgG molecules bind to antigens on the bacterial surface

C1q binds to one bound IgM molecule

C1q binds to at least two IgG molecules

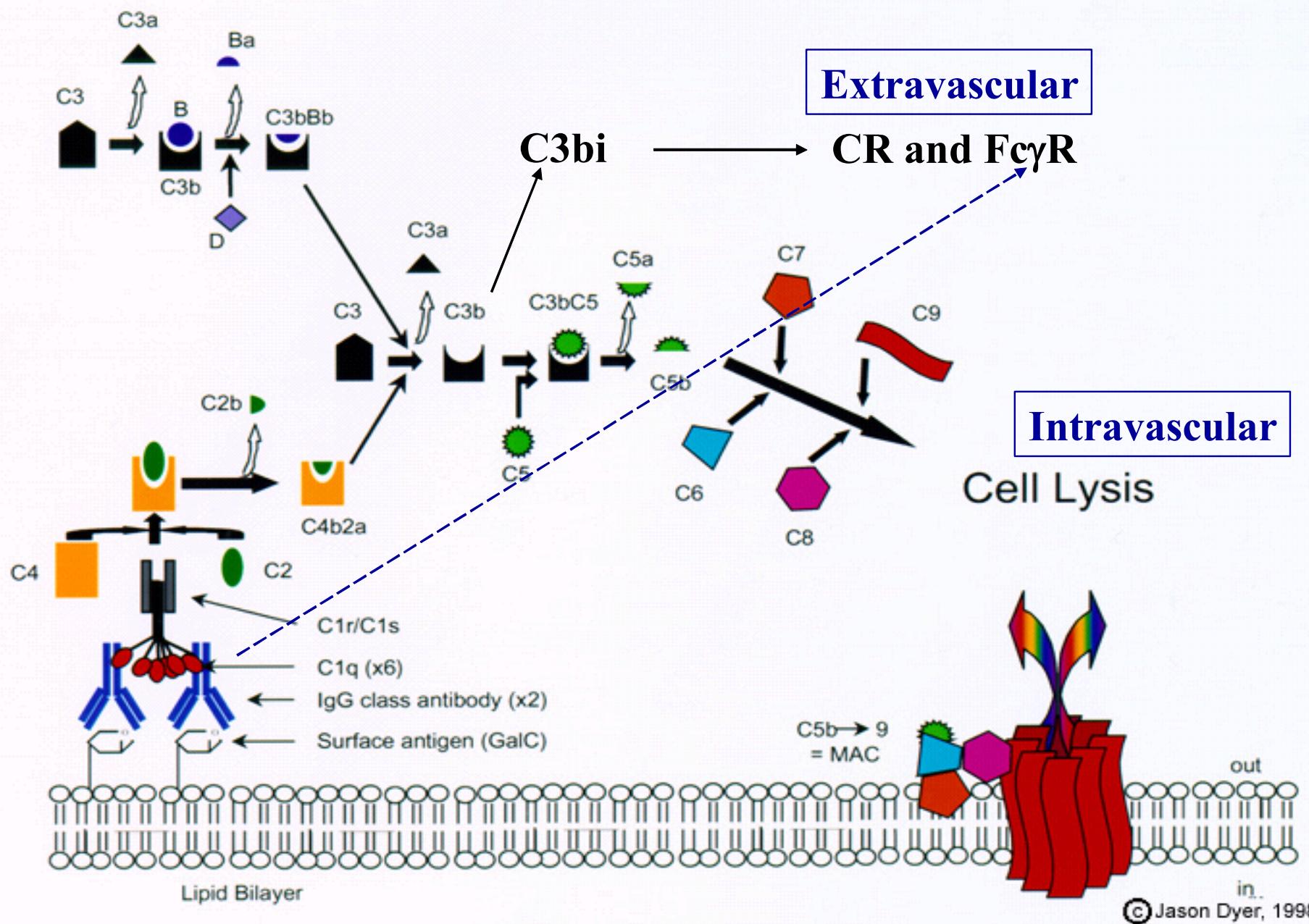
Binding of C1q to Ig activates C1r, which cleaves and activates the serine protease C1s

Působení komplementu na erytrocyty

- Velké množství = intravaskulární hemolýza erytrocytů
- Malé množství = extravaskulární hemolýza v RES = fagocytóza erytrocytů

např. pozdní HTR, HON, warm AIHAfagocytoza

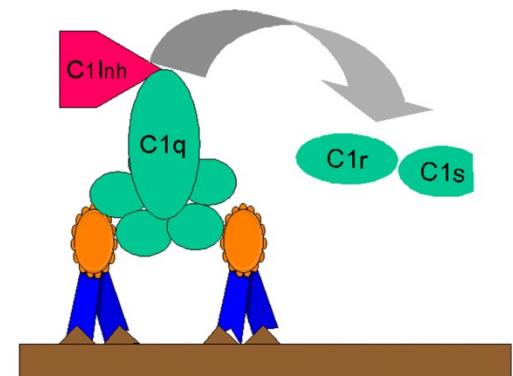
např. akutní HTR při AB0 neshodě, cold AIHA.....i.v.lýza

Komplementové inhibiční mechanizmy

Regulace na úrovni:

- C1q C1 INH
- C3konvertáza..... DAF, C4BP, CR1
- C5 konvertáza..... CR1, H
- MAC..... CD59

Imunologická tolerance, autoimunita

- Imunologická tolerance: intaktní imunitní systém rozezná vlastní tkáně od cizích
- Vlastní antigeny toleruje = lymfocyty na ně nereagují
- Selhání zabezpečovacích mechanizmů vede k poruše autotolerance, ke vzniku autoimunitních onemocnění

Autoimunita

- Reakce proti vlastním antigenům v důsledku selhání fyziologické regulace imunitních procesů = selhání regulačních procesů lymfocytů – unikají kontrole
- Nadměrná produkce protilátek nebo cytotoxických lymfocytů vede k poškození tkání
- Dědičná dispozice (MHC geny i non-HLA geny) + spouštěcí faktory z okolí (infekce, záněty)
- U 1-2% jedinců je manifestní porucha autoimunity
- Různé orgánové projevy – revmatoidní artritida, lupus erytematodes, autoimunní hemolytická anemie

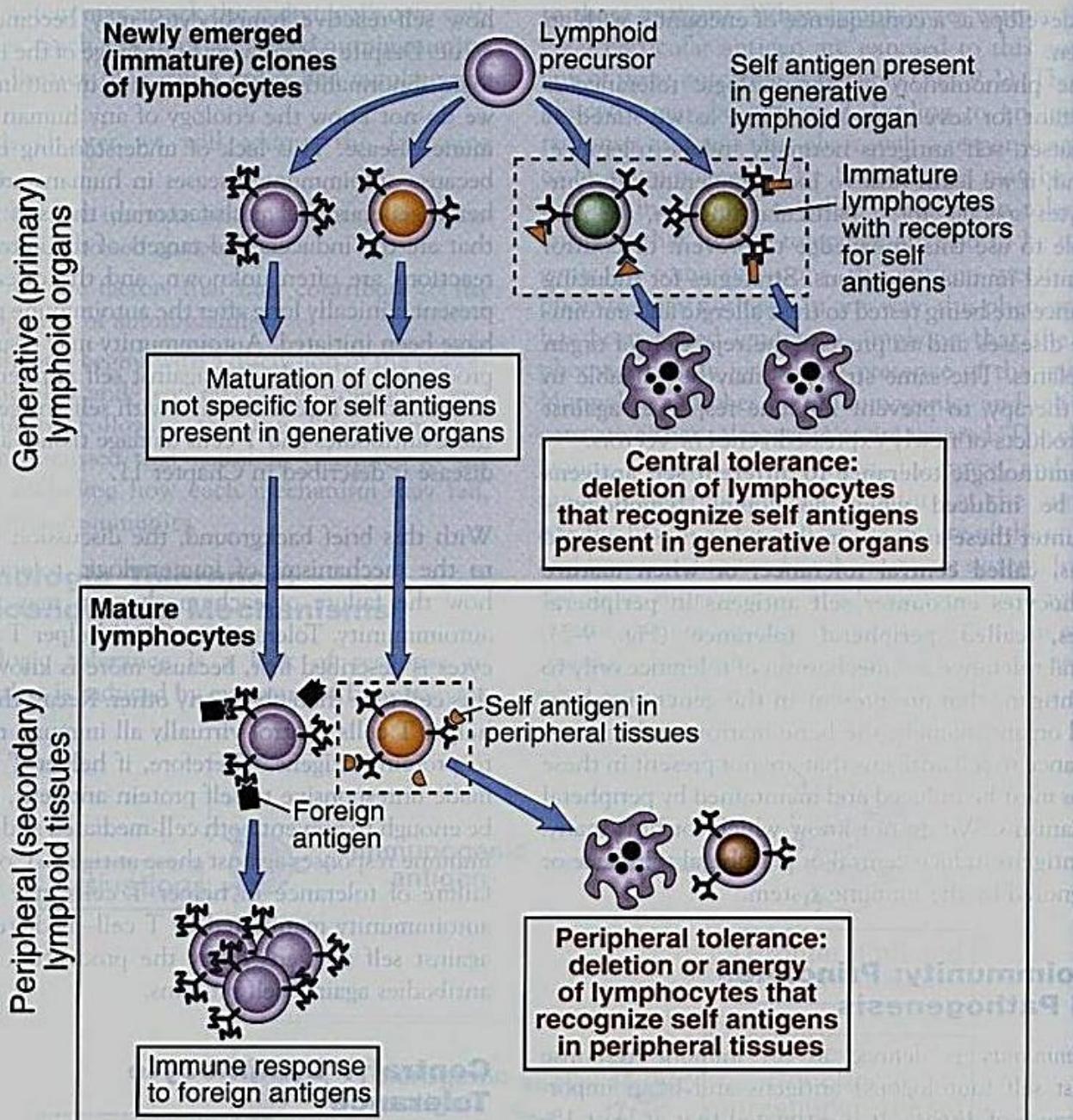

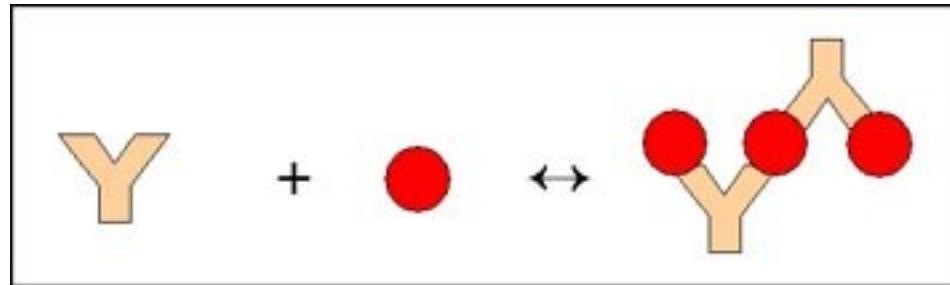
Figure 9–2 Central and peripheral tolerance to self antigens. Immature lymphocytes specific for self antigens encounter these antigens in the generative lymphoid organs and are deleted (central tolerance). Mature self-reactive lymphocytes may be inactivated or deleted by encounter with self antigens in peripheral tissues (peripheral tolerance). B lymphocytes are shown here, but the same processes occur with T lymphocytes as well.

Laboratorní techniky používané v imunohematologii

Cíl: detekce imunních komplexů Ag+Ab

- Aglutinační reakce (antigen = partikule ery, trc, leu)
- Vzácně jiné metody (ELISA, imunofluorescence, PCR, FCM, chipové..)
- Různé aglutinační techniky - testy sklíčkové, zkumavkové, pevná fáze, sloupcová aglutinace v gelu
- Testy při teplotě 20-23°C (RT), 4°C, 37°C

Pasivní /přímá aglutinace kvalitativní

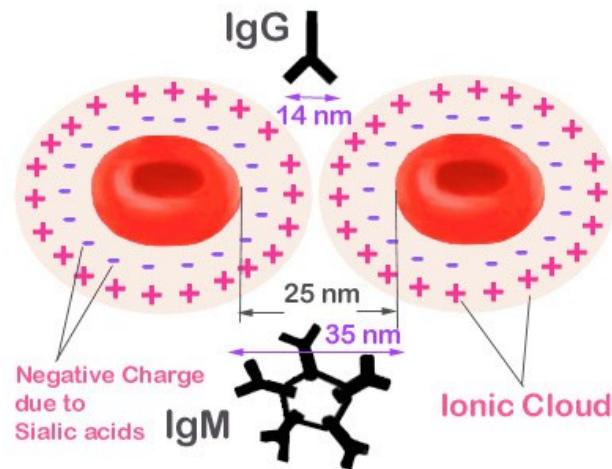

Titr / prozona - aglutinace kvantitativní

Patient	1/2	1/4	1/8	1/16	1/32	1/64	1/128	1/256	1/512	1/1024	Pos.	Neg.	Titer
1	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○	64
2	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	○	8
3	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	512
4	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	●	○	△2
5	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○	32
6	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	128
7	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○	32
8	●	●	○	○	○	○	●	●	●	●	●	○	4

Zeta potenciál – elektronegativní pole brání autoagregaci erytrocytů

Mechanism of Red Cell Agglutination

Antigen-antibody complexes are held together by non-covalent forces
 (therefore, antigen binding by antibody is reversible)

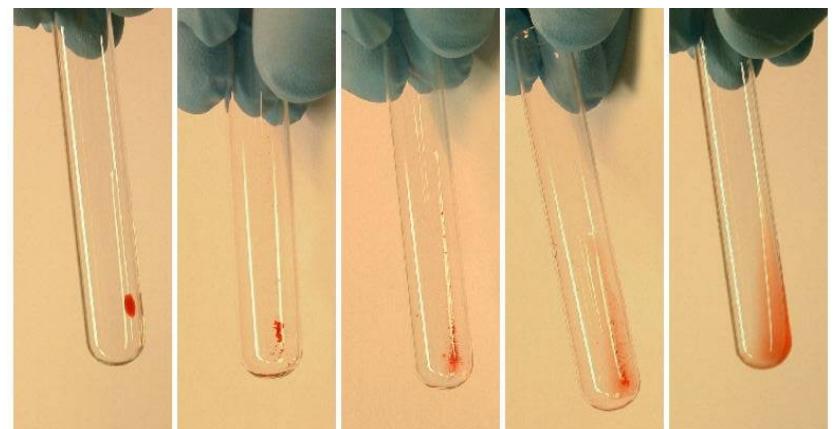
Noncovalent forces	Origin	
Electrostatic forces	Attraction between opposite charges	$-\text{NH}_3^+ \quad \text{OOC}^-$
Hydrogen bonds	Hydrogen shared between electronegative atoms (N,O)	$\text{>N}-\text{H} \cdots \text{O}=\text{C}<$ $\delta^- \quad \delta^+ \quad \delta^-$
Van der Waals forces	Fluctuations in electron clouds around molecules oppositely polarize neighboring atoms	
Hydrophobic forces	Hydrophobic groups interact unfavorably with water and tend to pack together to exclude water molecules. The attraction also involves van der Waals forces	

Fig 3.9 © 2001 Garland Science

Aglutinace

- Použití při vyšetření krevních skupin, při vyšetření protilátek proti erytrocytům, v předtransfuzních testech
- Přímá a nepřímá (vyžaduje pomoc) aglutinace
- Vliv komplementu na výsledek reakce/ hemolýza – falešně negativní výsledek- prevence antikoagulací

	Anti-A	Anti-B	Anti-AB		A cells	B cells	O cells
A							
B							
AB							
O							

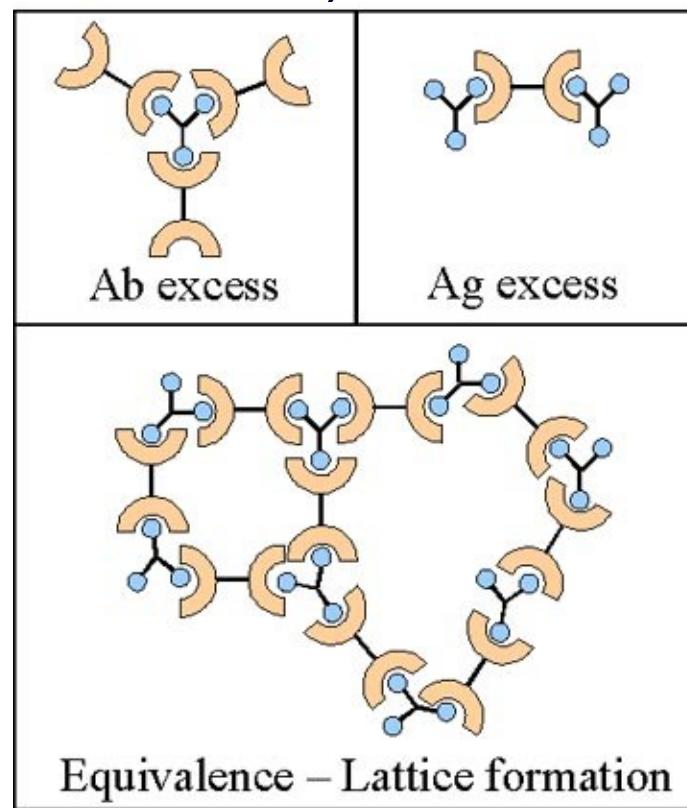
Aglutinace přímá

- 1. fáze **senzibilizace**

Vytvoření **slabé vazby mezi Ag a Ab** závisí na

- Izotypu Ig (IgM, IgG, vzácně IgA)
- Teplotě (klinický význam 37°C, při vyšší teplotě disociace molekul Ab z vazby, při nižší teplotě prodloužení inkubace)
- Iontové síle prostředí (obsah iontů Na a Cl = izotonický roztok PBS, neutralizující efekt. Při použití LISS rychlejší vznik imunních komplexů)

- pH prostředí (přijatelné cca 7. Pro některé Ab individuální. PBS zajišťuje alkalizaci. V nižším pH disociace Ab)
- Počtu antigenních míst /densitě (nadbytek Ag x nadbytek Ab), poměr sérum/erys (snížení vede k vyšší senzitivě testu)

- 2. fáze **aglutinace**

Vytvoření pevného spojení mezi Ag a Ab

- Vznik pevných chemických vazeb mezi senzibilizovanými erys (protilátky spolehlivě přemostí a vzájemně spojí erytrocyty)
- **To lze ovlivnit** (vzdálenosti mezi erys) centrifugací, proteolytickými fermenty, koloidy, polymery, additivy testů , chemickými úpravami diagnostických protilátek

Antibody

Antigen

Aglutinace nepřímá

- Zásadní test v imunohematologii
- Hlavně pro IgG protilátky, které nejsou schopné přímé aglutinace
- Detekuje i jiné typy protilátek podle použitého AGH
- Nepřímá aglutinace vyžaduje modifikovat 2. fázi a nějakým způsobem **vizualizovat vzniklé imunní komplexy:**
 1. úprava erytrocytů pomocí enzymů
 2. **použití testu s AGH sérem** (antiglobulin human)

Nepřímá aglutinace

1. Enzymové testy:

- Bromelin, ficin, papain, trypsin
 - štěpí kyselinu sialovou (neuraminovou) na membráně erys, odkrývá antigenní místa a membránové antigeny se tak stávají dostupnější pro protilátky
 - snižují elektronegativní povrchový náboj erys a vzájemně je přibližují, umožňují tím navázání protilátky
 - v prostředí s enzymem získává protilátka vyšší schopnost aglutinovat erys (nevýhoda:mohou se demaskovat nežádoucí antigeny/kryptantigen)
- Obtížná standardizace enzymových testů (nespecifické reakce)
- Jednofázový (přidání enzymu do reakce) x dvoufázový (enzymované erys) test

Nepřímá aglutinace

2. AGH testy:

- Pro vyšetření protilátek v séru a navázaných na erys, zkoušku kompatibility, vyšetření některých krevních skupin
- Používají **protilátky proti lidským proteinům (antiglobulin = AGH sérum)**
- Senzitivní technika cca (až150 molekul Ab/ery)
- Různé metody: testy zkumavkové, pevná fáze, sloupcová aglutinace
- Modifikace testů se zkrácením doby inkubace v LISS, užití PEG
- Velké riziko chyb a falešných výsledků

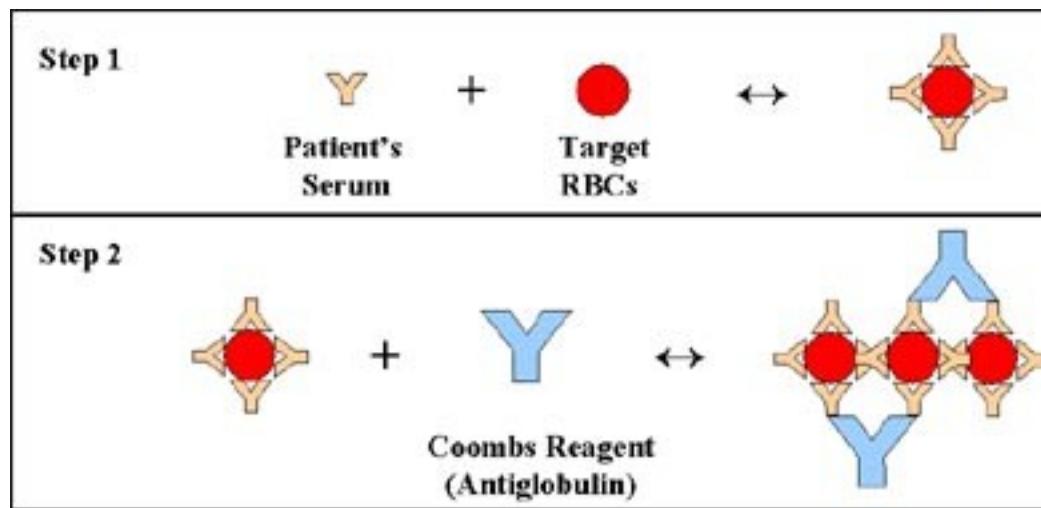
AGH testy

- AGH detekuje lidské proteiny: protilátky a komplement
- Reaktivita AGH s různými lidskými globuliny (anti-IgG,-IgM,-IgA,-C3d..)
- AGH reaguje s navázanými nebo volnými protilátkami za vzniku aglutinace

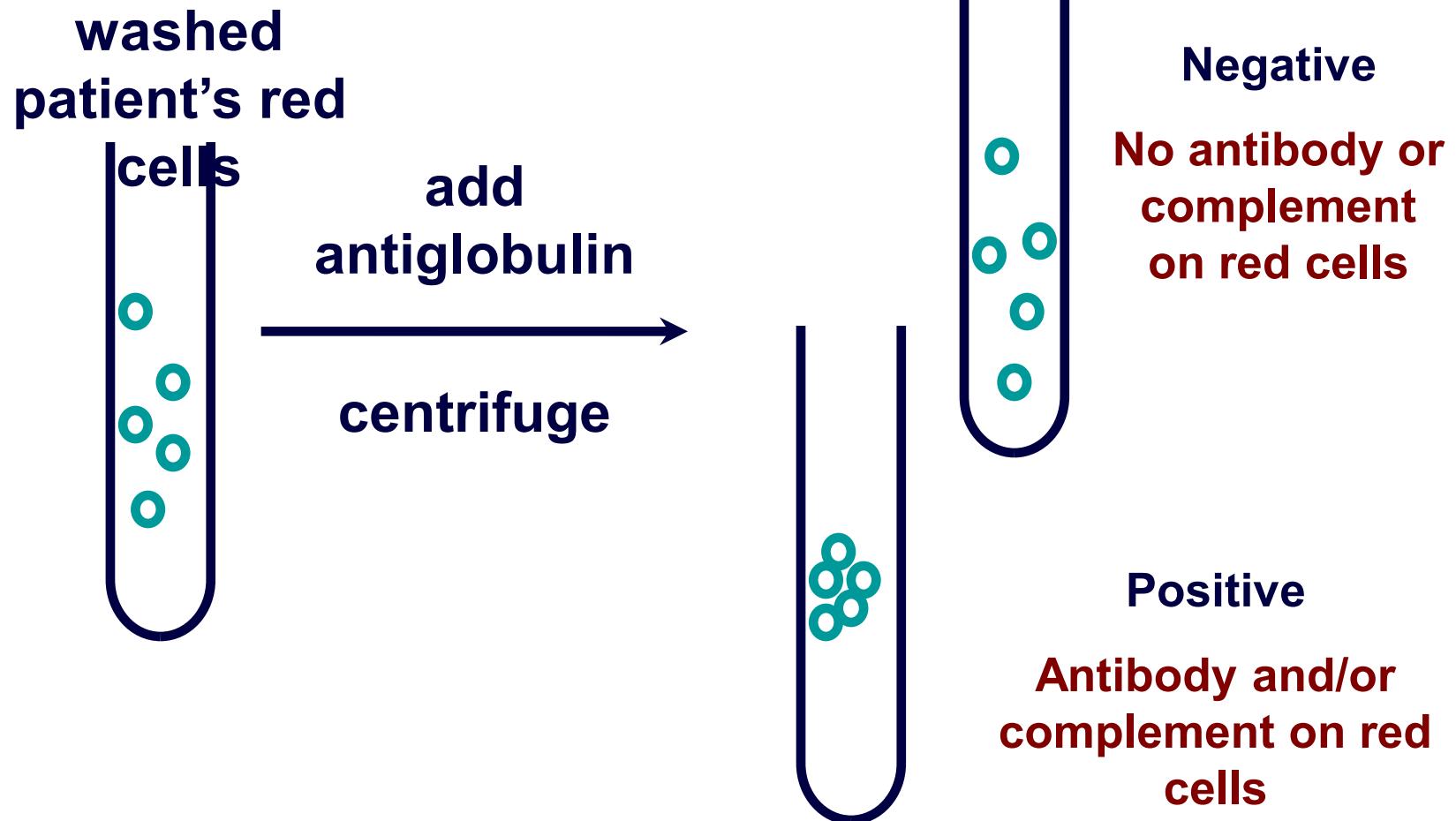
Dva typy AGH testů:

1. Přímý AGH test (**PAT**) pro detekci protilátek navázaných na erys
1. Nepřímý AHG test (**NAT**) pro detekci protilátek v séru

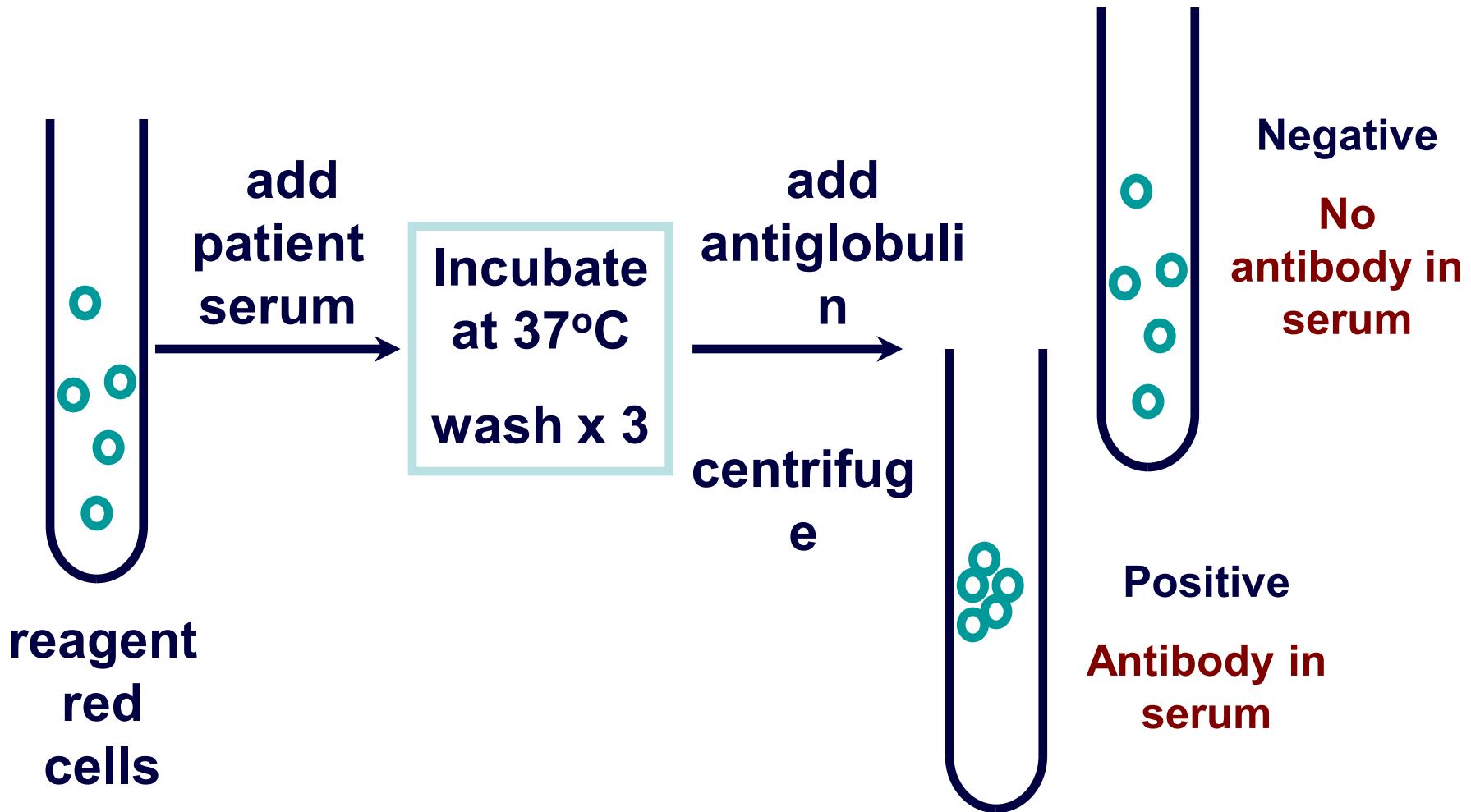
Princip AGH reakce

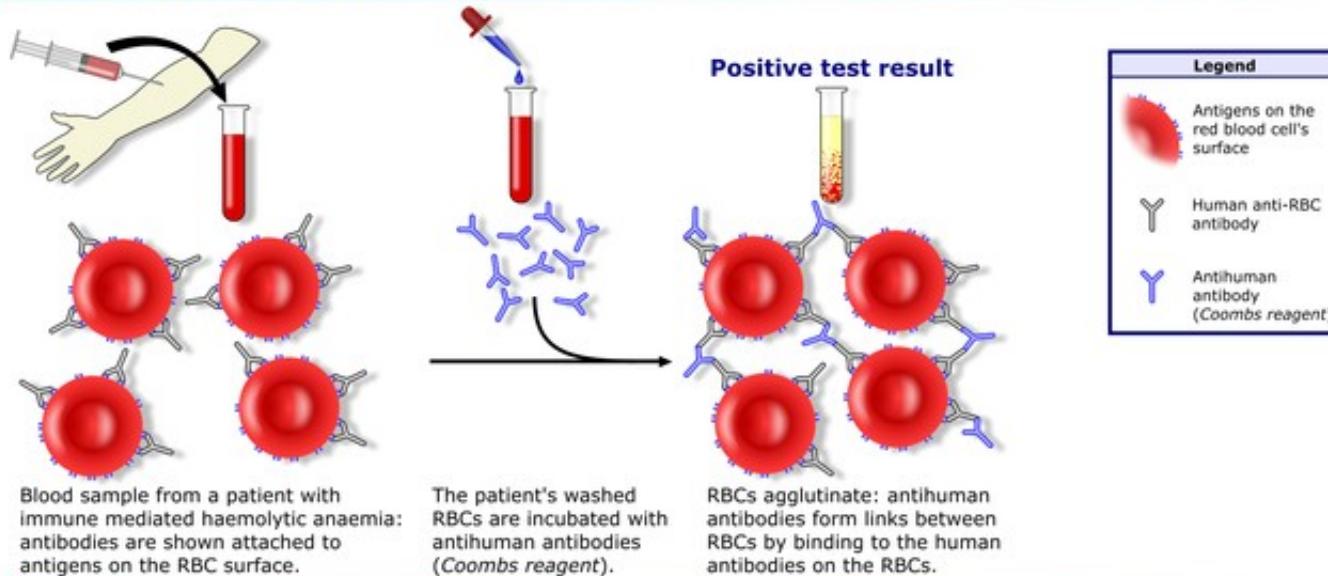
Direct Antiglobulin Test

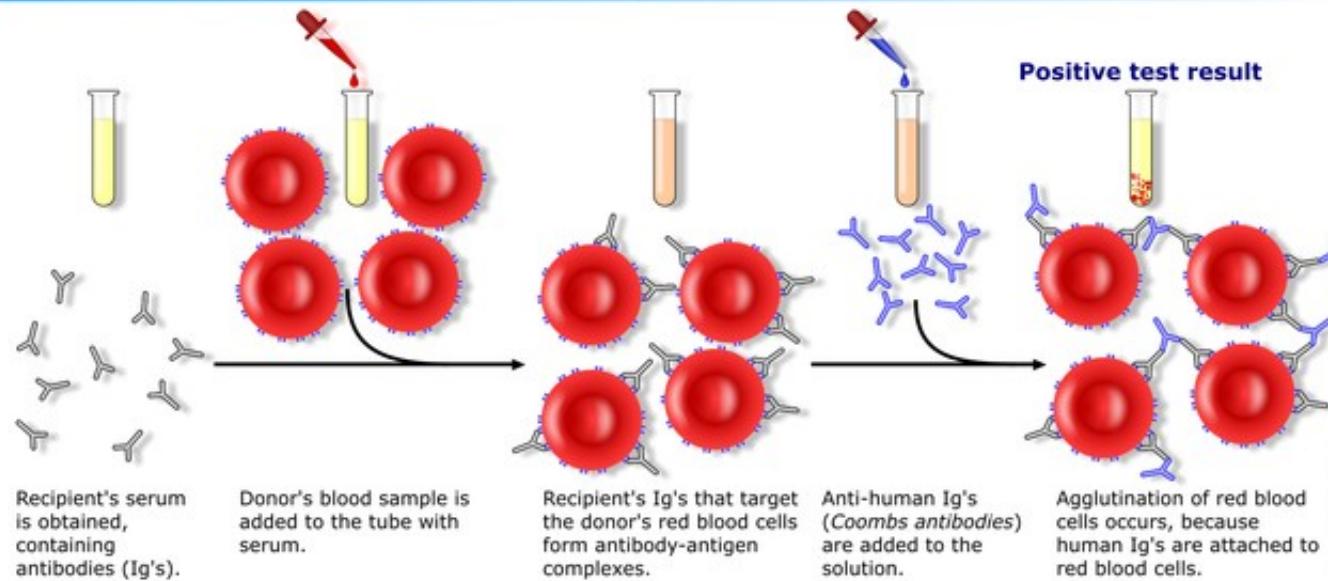
Indirect Antiglobulin Test

Direct Coombs test / Direct antiglobulin test

Indirect Coombs test / Indirect antiglobulin test

AGH reagencie/séra

Polyspecifické AGH (-IgG, -C3d):

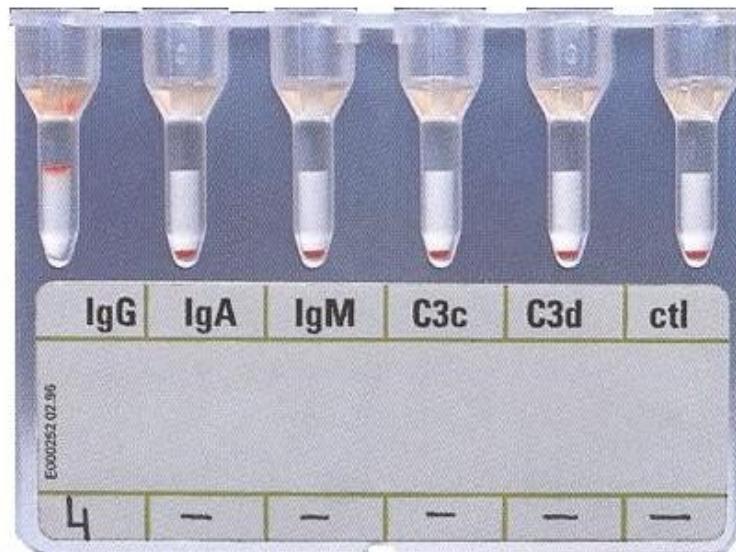
- Zásadní důležitost: detekuje IgG protilátky navázané (senzibilizující) na erys i protilátky volně přítomné v séru
- Detekuje všechny klinicky významné protilátky

Monospecifická AGH:

Anti-IgG sérum: detekuje pouze protilátky IgG na erys
(lze použít)

Anti-C3 sérum: detekuje komplement na erys (jen pro některé situace)

Monospecifická AGH séra

Monospecifická AGH IgG a C3d

Hodnocení

negativní

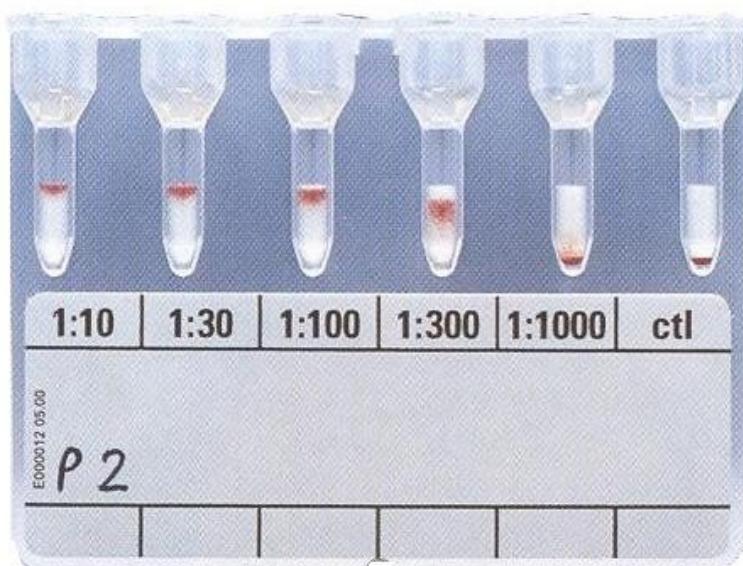
pozitivní do ředění 30

pozitivní vyšší než 30

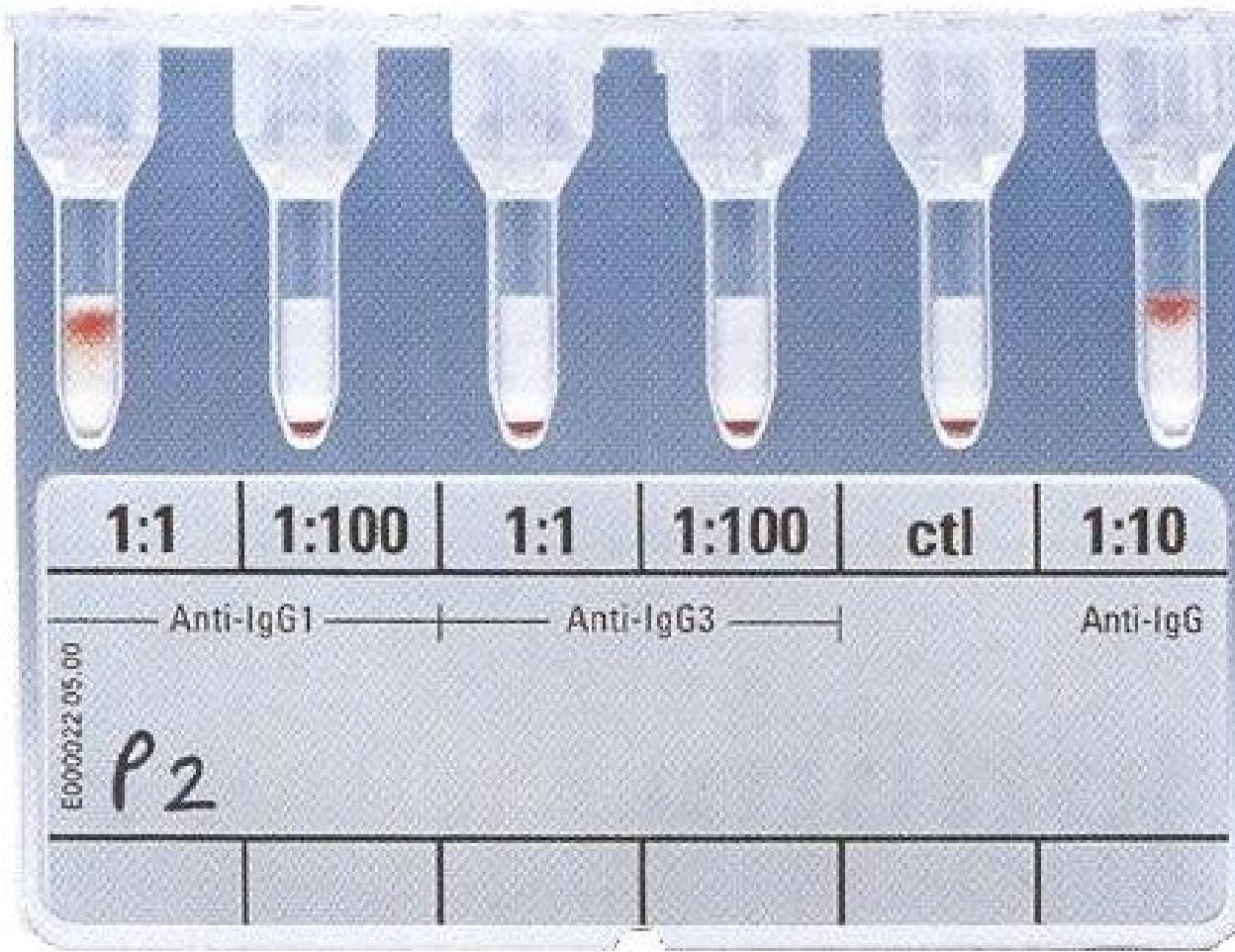
bez rizika hemolýzy

malé riziko hemolýzy

velké riziko hemolýzy

IgG1 a IgG3

Co ovlivní senzitivitu AGH testu?

- Teplota prostředí
- Ionty v prostředí
- Poměr séra/erytrocytů (2kp séra : 1kp ery)
- Doba inkubace (pro IgG 15min při 37°C v LISS)
- Variabilní senzitivita testu (slabý test při méně než 200 molekulách navázané protilátky)

Aktuální doporučení: AGH test s použitím roztoku o nízké iontové síle (LISS), optimální je použití metody sloupcové aglutinace v gelovém mediu

Nevýhody AGH testů souvisí s promýváním erytrocytů (zkumavkové testy)

Výsledky falešně pozitivní

Spontánní aglutinace, autoprotilátky, kryptantigeny, hypercentrifugace, silikonové zkumavky, volumexpandery, kontaminovaný materiál aj.

Výsledky falešně negativní

Chyba promytí s neutralizací přidaného AGH volnými protilátkami, časové prodlení, nedodržení teploty, kvalita AGH, podcentrifugování, prozona, technické chyby

Kontrola přidáním erytrocytů s navázanou slabou protilátkou k negativnímu test = vznikne aglutinace

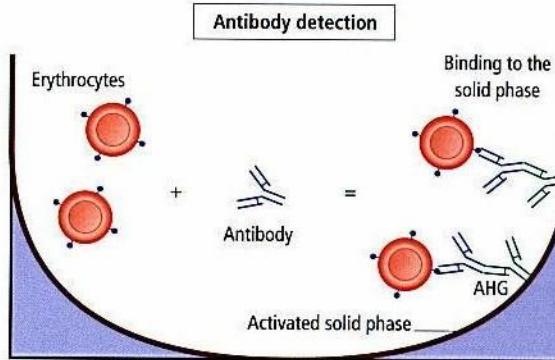

Fig. 2.5 Solid phase technique for IAT. The Solid Phase Microplate method for the IAT has the AHG bound to the well of the microplate. Antibody bound to red cells bind to the solid phase AHG and haemagglutination is observed after unbound globulins are washed free.

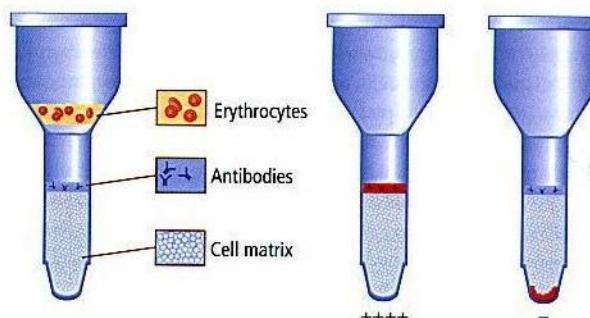
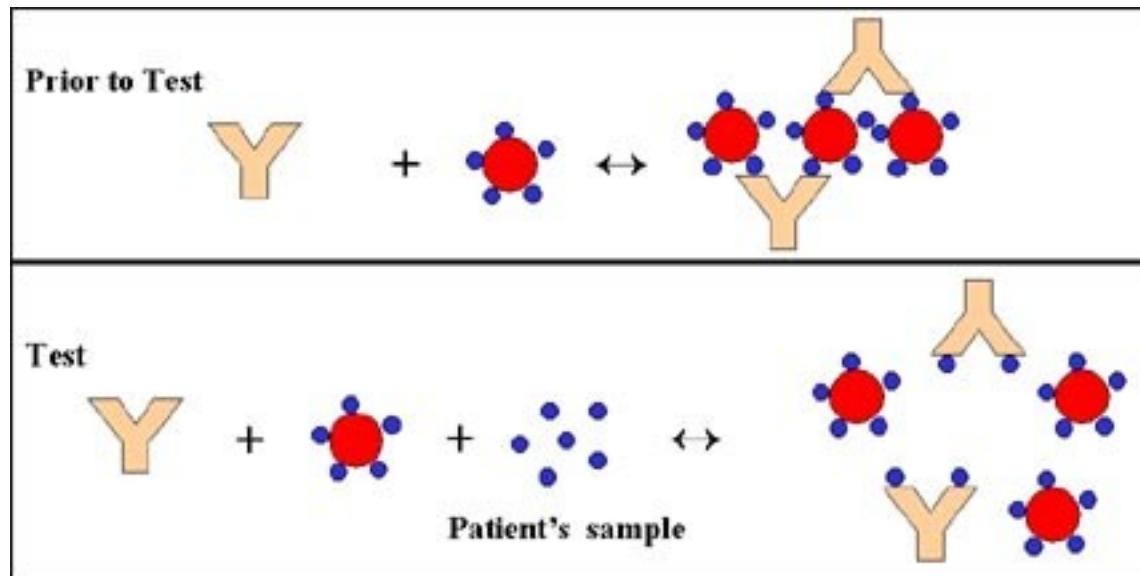

Fig. 2.6 Principle of the gel test. The 'No-wash' ID-System (gel column) for the IAT incorporates the AHG within the gel matrix. Sensitised cells react with the AHG on centrifugation, leaving the liquid reactants, including any unbound globulins in the reaction chamber. Cells free from IgG and/or complement components are centrifuged to the bottom of the microtube. No control of negative results is necessary as no washing is required.

The sensitivity of antibody detection is, however, still affected by a number of other variables. The serum to cell ratio for a LISS IAT must be at least 40:1. The period of incubation must be sufficient to allow maximum uptake of antibody and depends on the binding constant of the reaction as well as the concentrations of antibody and antigen. Some

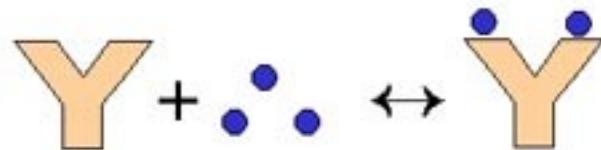
Jiné typy imunohematologických vyšetření

Inhibice hemagglutinace/solubilní Ag

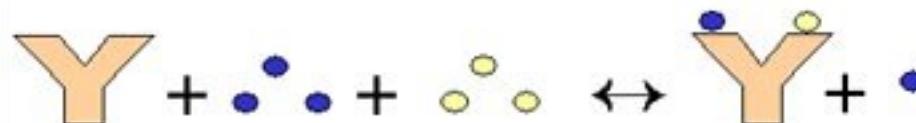
ELISA, RIA

Prior to Test

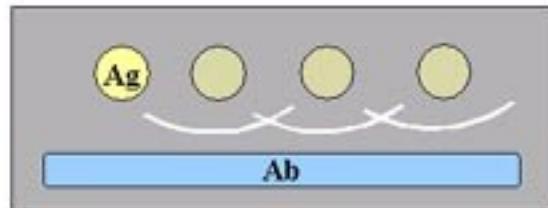
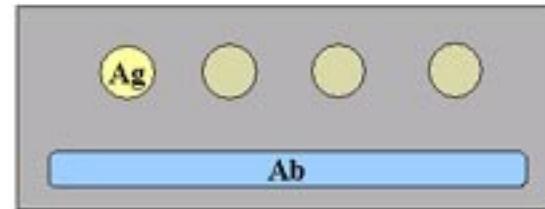
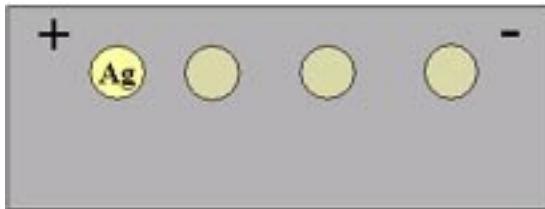
Labeled
Ag

Test

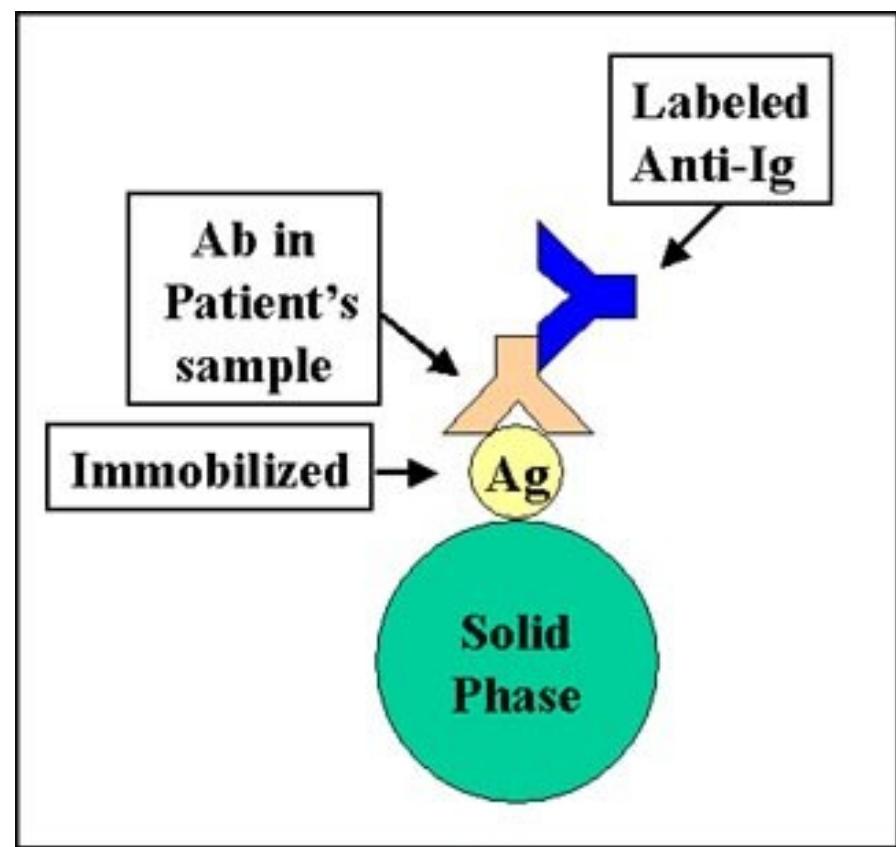
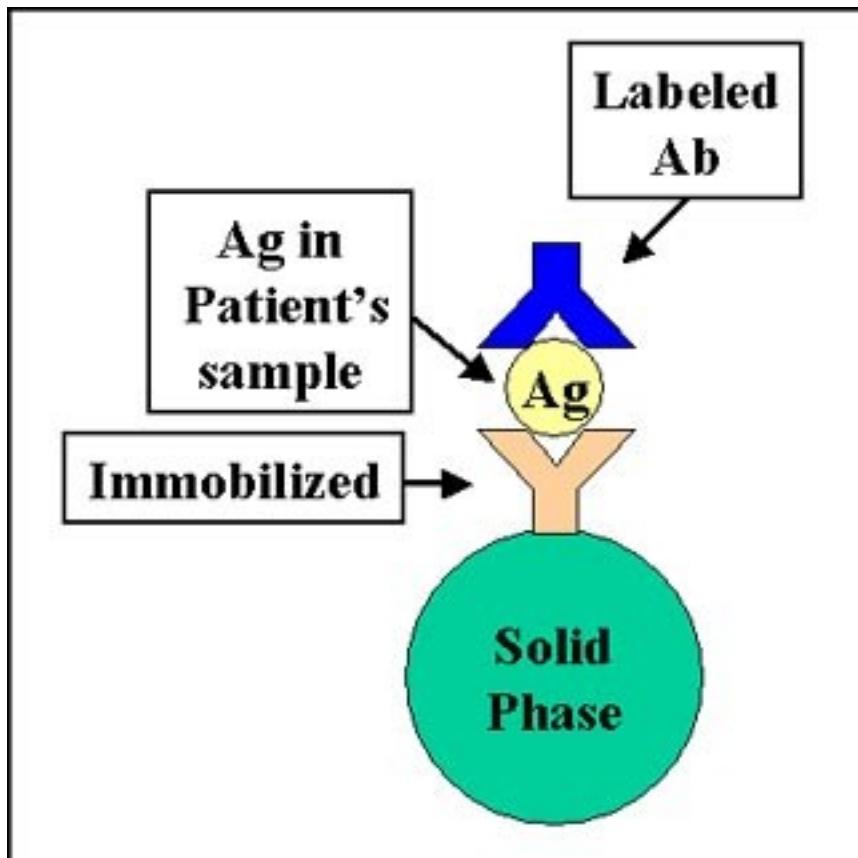

Labeled Patient's
Ag sample

Imunoelektroforeza

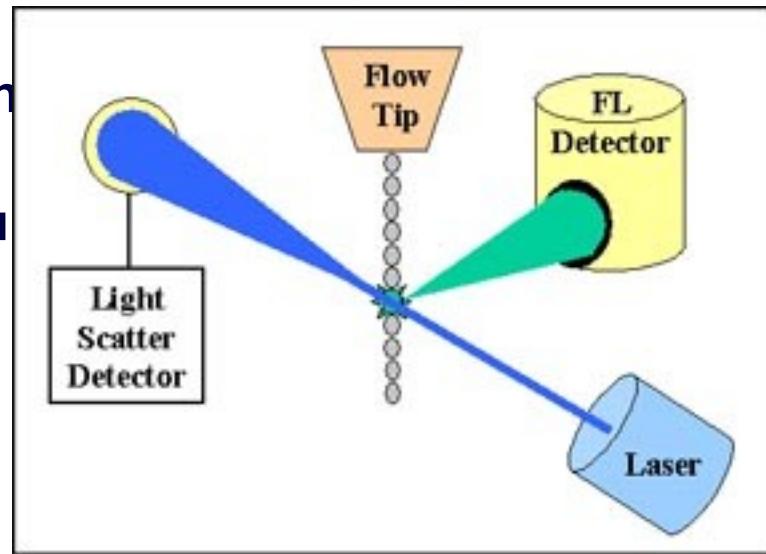

Pevná fáze

Flowcytometrie

- Měření imunofluorescence bb. suspen
- Individuálně prováděné vyšetření
- Určení slabě exprimovaných antigenů
- Odlišení dvojí populace erys (FMH)

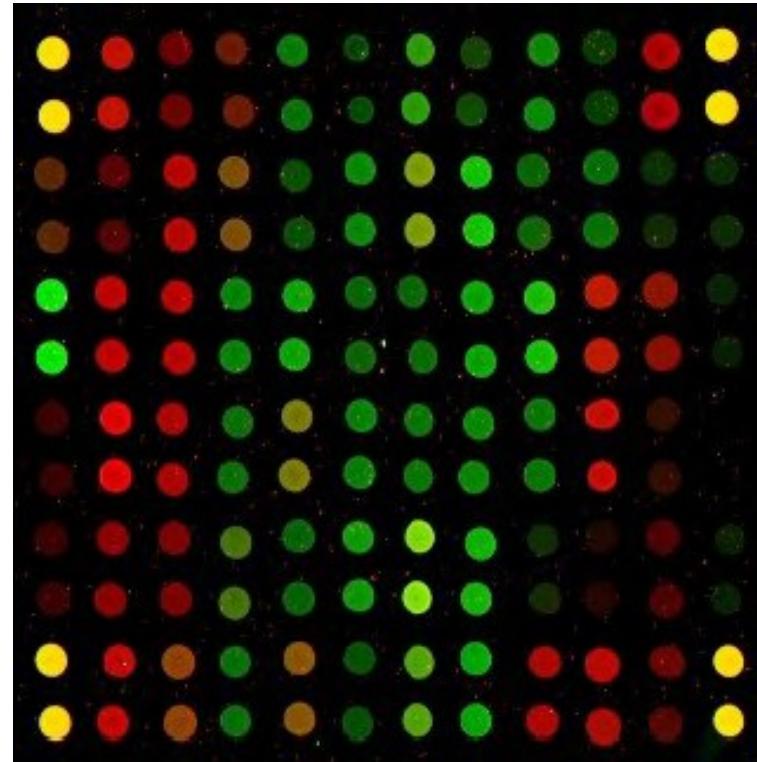
Molekulárne genetické metody

- Určení polymorfizmů krevních skupin při genotypizaci dárce/pacienta/plodu, pacienta po transfuzi apod.

- **BloodChip**

DNA microarray hybridization

Stanovení genotypů: 33 AB0, 87 RhD, 9 RHCE, 8 KEL, 4 JK,
4 Fy, 9 MNS, 2 DI, 2 DO, 2 CO

Speciální testy v imunohematologii

- Eluční testy k disociaci IgG protilátky z vazby na erys
- Adsorpční testy k průkazu protilátky/autoprotilátky, k separaci protilátky ze směsi, k průkazu imunních komplexů a léků na erys, k potvrzení slabých antigenů
- Určení tříd Ig – odlišení Ig - disociace aglutinátů tvořených IgM protilátkami
- Neutralizace (inhibice) protilátky překrývající jinou protilátku (substance)
- Stanovení rozpustných krevních skupin – vylučovatelství
- Kombinace technik